

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופטת איריס רבינוביץ ברון**

תובע

משה לוי

ע"י ב"כ עוה"ד עדי טל

נגד

נתבעים

1. **יהושע שרון**
 2. **גיורא שפירא**
 - הנתבע 2 ע"י ב"כ עוה"ד בלקין גרשון
 3. **שלום בן עטיה**
 4. **שרוני אורנית בע"מ**
 5. **דלתא פיתוח, השקעות ומסחר (1995) בע"מ**
 6. **ש.ר. בן-עטיה השקעות ושירותים בע"מ**
 7. **יבולי דלתא בע"מ**
- הנתבעים 1 ו-3-7 ע"י ב"כ עוה"ד תמיר כהנוב

פסק דין

- 1 לפניי תובענה למתן פסק דין הצהרתי לפיו הנתבע 3 מחזיק בנאמנות עבור התובע, ב-30% מהון
- 2 מניות הנתבעת 4 ובהתאמה, להורות לנתבע 3 להעביר את אותן מניות לטובת התובע וכן תביעה
- 3 למתן חשבונות של הנתבעות 4-7.

רקע וצדדים לתובענה

- 4
- 5 1. התובע מר משה לוי (להלן: "**התובע**" או "**לוי**") היה קבלן עבודות עפר ותשתיות הנדסה ובניה
- 6 ובמסגרת עבודותיו, ביצע עבודות עפר, פיתוח ותשתית בישוב אורנית.
- 7 2. בשנת 1996, במסגרת שיתוף פעולה ביניהם הקימו התובע והנתבעים 1-3 את הנתבעת 4 – חברה
- 8 יזמית בשם שרוני אורנית בע"מ (להלן: "**שרוני אורנית**"), כאשר 55 מניות רגילות בבעלות התובע
- 9 (30% ממניות החברה).
- 10 3. חברת שרוני אורנית היא חברת אחזקות שהאחזקה היחידה שלה היא בחברת הבת, הנתבעת 5 –
- 11 דלתא פיתוח השקעות ומסחר (1995) בע"מ (להלן: "**חברת דלתא פיתוח**") - חברת פרויקט
- 12 שהוקמה לצורך ביצוע פרויקט אחד לבנייה רוויה במועצה מקומית אורנית, בשם "**נופי אורנית**",
- 13 אשר נבנה על ידה בין השנים 1997-2001 (להלן: "**הפרויקט**").

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

4. הנתבעים 1-3 – יהושע שרון (להלן: "שרון"); גיורא שפירא (להלן: "שפירא"); שלום בן עטיה (להלן: "בן עטיה") - הם דירקטורים בחברות שרוני אורנית ודלתא פיתוח. בן עטיה הוא בעל השליטה ודירקטור במשיבה 6 – חברת ש.ר. בן עטיה השקעות ושירותים בע"מ (להלן: "חברת ש.ר.").
5. הנתבעת 7, חברת יבולי דלתא בע"מ, היא חברה בבעלות חברת ש.ר. וחברות נוספות בשליטת שרון ושפירא (לא צורף נסח רשם החברות בעניינה אך נראה שאין מחלוקת בעניין).
5. ביום 21.10.1996 נחתם בין התובע לבין שפירא **הסכם נאמנות**, לפיו שפירא יחזיק בנאמנות עבור התובע את מניותיו בשרוני אורנית 55 מניות רגילות.
6. לאחר שביום 23.8.2004 שלח התובע לשפירא מכתב דרישה להעביר על שמו את המניות שמוחזקות על ידי שפירא בנאמנות ולאחר שלטענתו שפירא סירב לכך, הגיש התובע תובענה נגדו (ה.פ. 201022/04).
7. בעקבות דין ודברים שהתקיים בין הצדדים לאחר הגשת התובענה האמורה, נחתם בשנת 2004 "**הסכם העברת נאמנות**" (נספח 4 להמrcצת פתיחה) בין שפירא – הנאמן היוצא, לבין התובע – הנהנה, לבין הנתבעת 6 – חברת ש.ר. – הנאמן הנכנס (להלן: "**הסכם העברת הנאמנות**").
8. במסגרת אותו הסכם, הועברה הנאמנות, ב- 55 מניות רגילות של התובע בשרוני אורנית, משפירא לאחזקת חברת ש.ר. – שהיא, כאמור, חברה בבעלות בן עטיה.
7. במהלך השנים נערכו התחשבנויות בין התובע והנתבעים בנוגע לחלוקת רווחי הפרויקט ביניהם. לגרסת **התובע**, ההתחשבנות מולו לא הושלמה והנתבעים עשו יד אחת וגזלו את רכושו וחלקו ברווחי החברות הנתבעות 4-5, בין השאר, באמצעות הברחתן דרך החברות הנתבעות 6-7.
8. לטענת התובע הנתבעים לא השיבו לפנייתו בהקשר זה ובהמשך בן עטיה אישר את קיום הנאמנות ואחזקת המניות והסכים להעבירן לידי, בתנאי שהתובע יוותר לחלוטין על כל דרישה כספית מצדו נגד הנתבעים.
9. ביום **31.12.2018** הגיש התובע את התובענה דנן (שתחילה הוגשה כהליך של המרצת פתיחה), במסגרתה עתר לסעדים הבאים:
- א. צו הצהרתי לפיו בן עטיה החזיק ומחזיק ב-30% מהון מניות רגילות בנות 1 ש"א ממניות שרוני אורנית כנאמן לטובת התובע;
- ב. צו עשה המורה לבן עטיה להעביר את המניות אותן הוא מחזיק בנאמנות עבור התובע – לתובע וככל שהוא יסרב לעשות כן, למנות כונס נכסים לשם העברת המניות;
- ג. להורות לנתבעים ליתן לתובע חשבונות מלאים של נתבעות 4-7, החל ממועד העברת המניות מהתובע בנאמנות לשפירא, המשך בהעברת המניות לנאמנות בן עטיה ועד מועד מתן הצו בתובענה, לרבות פירוט רווחים, דיבידנדים שמשכו הנתבעים 1-3, מלוא הדוחות הכספיים שהועברו לרשויות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המס וכו' וכן להורות על מתן פירוט מדויק של העברות הנכסים בין הנתבעות 4 ו-5 לנתבעת 7 ;
2 ד. להורות לנתבעים ליתן מידע מלא על סכומי כסף שנוכו במקור מהתובע על מנת להעבירם
3 לרשויות המס ואלו לא הועברו לרשויות עד היום ונעלמו אצל מי מהנתבעים 1-3 ;
4 ה. לאפשר לתובע לפצל את סעדיו לתביעת מלוא נזקיו הכספיים מהגזל שגזלו הנתבעים 1-3, אשר
5 ניתן יהיה לכמתם לאחר קבלת החשבונות במסגרת התובענה.
- 6 10. מנגד, לטענת הנתבעים, התובע לא זכאי לסעדים המבוקשים וכלל אינו זכאי למניות חברת שרוני
7 אורנית, שכן בהסכמים משנת 2005 (מיום 14.3.2005 ומיום 16.3.2005) **מכר התובע את כל המניות**
8 נשוא התובענה, תמורת סכום של מאות אלפי שקלים שקיבל עבורן.
- 9 11. בהתאם להסכמת הצדדים, בדיון ביום 4.11.2019 הועברה התובענה לדיון בסדר דין רגיל.
- 10 12. מטעם התובע, משה לוי, הוגש תצהיר בתמיכה להמרצת הפתיחה וכן תצהיר עדות ראשית. מטעם
11 הנתבעים 1, 3-7 הוגשו תצהירים של הנתבע 3 ושל מר ויקטור בוקר בתמיכה לתשובה להמרצת
12 הפתיחה וכן הוגשו תצהירי עדות ראשית של הנתבע 3 ושל מר ויקטור בוקר. מטעם הנתבע 2, גיורא
13 שפירא, הוגש תצהירו בתמיכה לתשובה שהגיש להמרצת הפתיחה.
- 14 בדיוני ההוכחות נחקרו המצהירים.
- 15 13. הצדדים הגישו את סיכומיהם בכתב.
- 16 **תמצית טענות הצדדים**
- 17 **טענות התובע**
- 18 14. יש לדחות את טענת ההתיישנות שהעלו הנתבעים – לאור קיומם של יחסי נאמנות, נדחה מרוץ
19 ההתיישנות והוא מתחיל מהשלב בו כפר הנאמן במעמדו ככזה, או מהרגע שהוא מפר את חובתו.
- 20 15. עוד טען בסיכומיו כי הוסכם בין הצדדים על דחיית מועד ההתחשבנות ביניהם ביחס לזכויות
21 התובע בפרויקט עד סוף הפרויקט, כי לא נמסר לתובע שהפרויקט הסתיים פורמלית ועד לאחרונה
22 היתה תלויה ועומדת תביעת המשיבה 5 לקבלת כספים בקשר לפרויקט. לכן התביעה לא התיישנה
23 ואף חל סעיף 19 לחוק ההתיישנות, לפיו מכח ההסכמה בין הצדדים נדחה מרוץ ההתיישנות.
- 24 16. יש לדחות את טענת השיהוי שהעלו הנתבעים – לא מתקיימים התנאים המצטברים לשיהוי
25 והנתבעים לא עמדו בנטל המוטל עליהם להוכיח קיומו.
- 26 17. בניגוד לטענת הנתבעים, התובע לא מכר את מניותיו בחברת שרוני אורנית. חתימת התובע על
27 המסמך מיום 14.3.2005 זויפה. הנתבעים לא הוכיחו כי התובע קיבל תשלום כלשהו עבור מכר
28 המניות כטענתם. אין מסמכים המעידים על העברת מניות מהתובע. הנתבעים לא הוכיחו את קיום
29 עסקת ההלוואה שנחתמה, לשיטתם, ביום 16.3.2005. החתימות המופיעות על הסכם ההלוואה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הן אכן חתימותיו של התובע, אולם הן נחתמו בנסיבות אחרות ולגבי מסמך אחר. בסיכומי טען
2 התובע כי גם בהנחה ותתקבל הטענה כי נחתם הסכם הלוואה, לכל היותר, המניות היו משועבדות
3 לטובת בן עטיה שהודה כי הוא עדיין מחזיק בהן בנאמנות, והנתבעים הודו בחקירות כי לא היתה
4 עסקת מכר.
- 5 18. התובע אינו חייב להשתתף בהוצאות חברת שרוני אורנית כתנאי להעברת המניות על שמו –
6 הנתבעים לא הוכיחו שלשרוני אורנית היו הוצאות שהתובע התחייב לשאת בהם ושהסכומים
7 שלשיטתם, שולמו על ידם כהוצאות, קשורים ונדרשו לפעילות החברה. מדובר בהוצאות אישיות
8 של בעלי המניות או של חברת הבת, דלתא פיתוח, החברה היתה סולבנטית ויכלה לשאת בתשלום
9 ההוצאות בגין חובות לרשם החברות.
- 10 19. **סעד למתן חשבונות** - הנתבעים עושים בחברת שרוני אורנית כבשלהם, מעבירים את מניותיה בין
11 חברות אחרות בבעלותם, מבלי להתייחס למניות התובע המוחזקות עבורו בנאמנות ובדרך זו
12 מעלימים את רווחי החברה דרך חברות אחרות. מדובר במעשה רמיה והונאה בהיקף של מיליוני
13 שקלים, המחייב בירור באמצעות מתן החשבונות והתובע זכאי לכך כבעל מניות בחברת שרוני
14 אורנית, החל משנת 1996 ואילך. מתן סעד כאמור, יאפשר לתובע לבחון את מצב חברת שרוני
15 אורנית וחברת הבת שלה, דלתא פיתוח וכן לבחון את מסלול הוצאת הכספים מהחברה לחברות
16 קשורות לנתבעים. בסיכומי התובע נטען כי המסמכים החלקיים שהגישו הנתבעים לבית המשפט
17 ביום 10.1.2021 מציגים תמונה חלקית של החברות והנתבעים הסתירו במכוון נתונים מהותיים
18 על המצב הכספי המלא בחברות. הגשת המסמכים החלקיים לא מהווה מיצוי של העילה והסעד
19 ואין בה להוות ויתור כלשהו, או לצמצם את זכותו למתן חשבונות מלאים.
- 20 20. בנוסף, במהלך שנת 2004 העביר בן עטיה לתובע כספים, כאשר מקצתם נוכו במקור כסכומים שהיו
21 אמורים להגיע לרשויות המס, אולם מעולם לא הועברו לרשויות ועומדים כחוב של התובע.
- 22 21. בשנת 2018 כאשר פנה התובע לנתבעים על מנת שיעבירו אליו את המניות שבבעלותו וייערך חשבון
23 ביחס לכספים המגיעים לו מרווחי החברה, הם התנו את העברת המניות בחתימת התובע על כך
24 שאין לו תביעות בגין הכספים שגזלו הנתבעים ממנו.
- 25 22. **פיצול סעדים** – יש לאפשר לתובע לפצל את הסעדים, כך שיוכל לתבוע את מלוא נזקיו הכספיים
26 המגיעים לו מהנתבעים כולם, אותם ניתן יהיה לכמת רק לאחר קבלת החשבונות ובדיקתם על ידי
27 מומחה.
- 28 טענות הנתבעים 1, 3-7 (להלן ביחד: "הנתבעים")
- 29 יש לדחות את התביעה מהנימוקים הבאים:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-12-55465 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

23. יש לסלק את התביעה על הסף בשל התיישנות – התובע טוען כי כספי הפרויקט חולקו בין השנים 1995-2001 ובוצעה התחשבות כספית אחרונה בשנת 2004 ומאז שנת 2004 כביכול ממדרים אותו מניהול החברה ומזכויות כבעל מניות ומפרים חובת נאמנות כלפיו. טענותיו לקיפוח זכויותיו ומניעת רווחים מתייחסות לשנים 1995-2004 לכל המאוחר. למרות זאת, התובענה הוגשה רק בשנת 2018, קרי 14 שנים לאחר שלטענת התובע, נוצרה עילת התביעה ומכאן שהתיישנה.
24. יש לסלק את התביעה על הסף בשל שיהוי קיצוני בהגשתה וגרימת נזק ראייתי חמור – אין שחר לטענת התובע, כי "מצבו הנפשי לא אפשר לו לנהל מאבק משפטי בגזל מניותיו" (סעיף 10 לתובענה) ועצם השיהוי מלמד על כך שהתובע ויתר על זכויותיו. השיהוי גרם לנתבעים נזק והם שינו מצבם לרעה, לאחר שבמהלך השנים בעלי המניות בחברות שרוני אורנית ודלתא פיתוח שילמו מכיסם כספים רבים בשל התחייבויות של אותן נתבעות והתובע לא השתתף בתשלום ההוצאות. בשל השיהוי הקיצוני נגרם לנתבעים נזק ראייתי חמור וקיים קושי ראייתי לאתר מסמכים וראיות מלפני שנים רבות, באופן המקפח את זכויותיהם.
25. לגופו של עניין, בשנת 2005 מכר התובע את המניות נשוא התובענה ומאז אינו בעל מניות בחברת שרוני אורנית – התובע מסתיר מבית המשפט את העובדה שבמהלך שנת 2005 (בימים 14.3.2005 ו-16.3.2005) הוא נקשר בהסכמים למכירת כל מניות החברה תמורת סכום של מאות אלפי שקלים שקיבל עבורן. בסיכומיהם טענו הנתבעים כי מדובר בהסכם מכר מותנה, שכן התובע היה רשאי לרכוש את מניותיו חזרה בחלוף שנה תמורת 150,000 דולר, אולם הוא לא עשה כן.
26. מאז 2005 התובע יצא מהחברה ואינו מעורב בה ולא לקח חלק כלשהו בפעילותה. התובע היה אז במצוקה כלכלית, החברות היו ריקות מתוכן והסכום של 100,000 דולר שקיבל היה סכום גבוה מאד.
27. בהתאם להסכם העברת הנאמנות התחייב התובע לשלם את חלקו היחסי במימון פעילות החברה ולשפות את הנתבעת 6 על כל נזק שיגרם לה כתוצאה מאחזקת המניות עבורו. כיום, אין אפשרות לקבוע כי התובע זכאי להחזיק ב-30% ממניות חברת שרוני אורנית – במהלך 14 השנים בהן השתתף התובע בהגשת התביעה, חלו התפתחויות בחברות שרוני אורנית ודלתא פיתוח, שחייבו תשלומים של בעלי מניות והוצאות שונות של מאות אלפי שקלים ובסכום משוערך של 1,699,684 ₪, שהתובע לא נשא בהן ולא התבקש לשאת בהן. לו היה התובע בעל 30% ממניות שרוני אורנית, היה עליו לשאת בחלקו באותן הוצאות ואם לא היה משלם, אזי אחזקותיו הנטענות בשרוני אורנית היו מדוללות בהתאם לסכומים שבעלי המניות האחרים נשאו בהם. בסיכומים צוין כי למצער, יש לקבוע כי לצורך קבלת המניות על התובע לשלם 509,905 ₪ המהווים 30% מהוצאות החברה במשך השנים ולהחזיר את החוב לנתבע 3, בסך 150,000 דולר שהם 920,232 ₪ ובסה"כ סכום של 1,350,624 ₪.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 28. התביעה נגועה בחוסר תום לב קיצוני – התביעה הוגשה, ככל הנראה, לאחר שהתובע שמע כי חברת
2 דלתא פיתוח עשויה לקבל סכום משמעותי במסגרת התביעה שהגישה נגד המועצה המקומית
3 אורנית (ת.א. 52636-06-14), שהתובע לא נשא בעלויות הגשתה.
- 4 29. סעדי התביעה נתבעים מנתבע שגוי והתביעה נעדרת עילה נגד הנתבעים 1, 3, 4, 5 ו-7 – הגם
5 שהתובע מבקש שיוצהר כי בן עטיה מחזיק עבורו בנאמנות 30% ממניות חברת שרוני אורנית, בן
6 עטיה כלל אינו בעל מניות באותה חברה ויש לדחות את התביעה נגדו. לתובע גם אין יריבות, או
7 עילת תביעה, מול הנתבעים 1, 3, 4, 5 ו-7 והוא אינו זכאי לחלק מהתשלומים שקיבלו בעלי מניות
8 אחרים בשרוני אורנית, או גורמים אחרים הקשורים אליה, שהתובע אינו טוען כי הם מחזיקים
9 במניות שלו. לא ברור, מדוע נתבעים 1-3 נתבעו באופן אישי, כאשר התובע לא העלה טענה להרמת
10 מסך בין חברת שרוני אורנית לבין בעלי מניותיה.
- 11 30. הנתבעים טוענים למניעות, השתק והודאת בעל דין – בשנת 2004 נוהל הליך שבמסגרתו ויתר
12 התובע על טענותיו כלפי הנתבע 2 וכלפי החברה. הנתבעים מפנים בסיכומיהם אף להסכם שהוצג
13 בחקירות וסומן 1/1. עוד נטען שהתובע הודה בחקירתו שאין לו טענות כלפי הנתבע 3.
- 14 31. אין שחר לתביעה למתן חשבונות – מאחר והתובע מכר זה מכבר את מניותיו בשרוני אורנית, אין
15 הוא זכאי לתשלומים או לדיבידנדים כלשהם מהנתבעים ולכן, גם אינו זכאי לקבל חשבונות
16 ומסמכים על עסקיהם. לכל היותר, היה על התובע לבקש חשבונות מחברת שרוני אורנית, מאחר
17 ולטענתו הוא נשאר בעל מניות בה.
- 18 מעבר לכך, לגבי התקופה שקדמה לשנת 2004 התובע ויתר על כל טענה כלפי החברה וכנגד הנתבע
19 2 במסגרת ההסכם מיום 7.7.2004 (1/1) ולכן הוא מנוע מהגשת תביעה לגביה.
- 20 הדרישה שיאספו עבורו מסמכים משנת 1996 מופרכת ונגועה בשיהוי.
- 21 32. בניגוד לנטען, בן עטיה לא אישר את קיומה של הנאמנות עבור התובע – באותה פגישת משא ומתן
22 מיום 11.6.2018, נדונה תביעה אחרת שהגיש התובע נגד בן עטיה והתובע לא נכח בה. עוד באותה
23 פגישה הבהיר בן עטיה, כי טענת התובע לעניין המניות, היא טענת סרק כוזבת.
- 24 טענות הנתבע 2 (גיורא שפירא)
25 יש לדחות את התביעה מהנימוקים הבאים:
- 26 33. יש לדחות את התביעה נגד שפירא על הסף - מאז שנת 2004, בה הועברה הנאמנות משפירא לבן
27 עטיה, שפירא לא קשור לנושא ואין לתובע כל יריבות מולו. שפירא מפנה לאמור בהסכם העברת
28 הנאמנות במסגרתו הוצהר על ויתור על כל טענה או תביעה בגין אחזקת המניות או העברתן.
- 29 34. שפירא חוזר על טענות הנתבעים כי יש לדחות את התביעה מחמת התיישנות וכן לאור שיהוי רב
30 בהגשתה, המלמד על זניחת הטענות מצד התובע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

1

2 לאחר שעיינתי בכתבי הטענות שהגישו הצדדים, בתצהירים, שמעתי את העדויות ועיינתי בסיכומים
3 הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את התביעה בחלקה, הכל מהטעמים שיפורטו להלן.

4

דיון בטענות מקדמיות

5

התיישנות

6 35. לטענת הנתבעים, התביעה התיישנה מזמן, מאחר שהתובע טוען כי בוצעה עמו התחשבנות כספית
7 אחרונה בנוגע לחלוקת רווחי הפרויקט בשנת 2004 וכי מאז הנתבעים ממדרים אותו מניהול
8 החברה ומזכויותיו כבעל מניות בה ומפרים חובות נאמנות כלפיו.
9 לאחר עיון בעמדות הצדדים, בראיות ובמסמכים שהוצגו בפניי, הגעתי למסקנה כי בנסיבות
10 המקרה דנן, יש לדון בטענת ההתיישנות באופן פרטני ביחס לעילות התביעה, הסעדים והנתבעים
11 השונים. לכן, סוגיית ההתיישנות תידון בהמשך.

12

שיהוי

13 36. כפי שיפורט להלן, מצאתי לנכון לדחות את טענת השיהוי שהעלו הנתבעים.

14 37. יסודות טענת השיהוי והיחס בין טענה זו לבין טענת התיישנות נדונה בע"א 6805/99 **תלמוד תורה**
15 **הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים**, פ"ד נו
16 433 (5) (2003). באותו עניין נקבע, כי שיהוי בתוך תקופת ההתיישנות, ייווצר רק במקרים בהם
17 יוכיח הנתבע כי התובע זנח את זכות התביעה, כי במשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה עקב
18 זניחת התביעה, או כי השיהוי נגרם עקב חוסר תום ליבו של התובע. התנאים לקבלת טענת השיהוי
19 דורשים **רמת הוכחה גבוהה** מצד הטוען לשיהוי, כי קיים מצג ברור מצד התובע אודות ויתור על
20 זכות התביעה שלו ובתי המשפט יקבלו טענה זו רק במקרים נדירים. זאת ועוד, על הטוען לשיהוי
21 להוכיח כי שינה את מצבו לרעה עקב התנהגותו של התובע ולא כתוצאה של שינוי נסיבות
22 אובייקטיביות. על כן עליו להוכיח, כי התובע הציג מצג ממשי של ויתור על זכותו וכי ארעה פגיעה
23 בציפייה הלגיטימית של הנתבע שלא להיפגע, עד כדי ניצול לרעה של התובע את ההליך השיפוטי.
24 בנוסף, גם בהתקיים התנאים להיווצרותו של שיהוי, לבית המשפט מסור שיקול הדעת לקבוע מתי
25 יש להחיל את השיהוי ומתי יש להימנע מכך.

26 38. יישום עקרונות אלו על המקרה דנן, מוביל למסקנה, כי דין טענת השיהוי להידחות. בנסיבות
27 המקרה הנוכחי, הנתבעים לא הוכיחו בפניי ברמת ההוכחה הגבוהה הנדרשת כאמור, כי התובע
28 ויתר על זכויותיו וטענותיו כלפיהם, כי נגרם להם שינוי מצב לרעה עקב מצג מפורש ממשי של
29 התובע וכי ארעה פגיעה בציפייה הלגיטימית שלהם שלא להיפגע, עד כדי ניצול לרעה של התובע
30 את ההליך השיפוטי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

39. כמו כן, מצאתי לנכון לדחות את טענת הנתבעים כי השיהוי גרם להם לנזק ראייתי. מאחר וכאמור, עסקינן בתביעה מכוח יחסי נאמנות, אזי - בהתאם לסעיף 7 לחוק הנאמנות, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק הנאמנות") - חלה חובה על הנאמן להעביר דיווחים לנהנה אחת לשנה ובהתאם לדרישה סבירה של הנהנה וכפי שיפורט להלן, במקרה דנן, חובה כאמור חלה לכל המוקדם משנת 2004, כך שממילא הנאמן מחויב היה לשמור מסמכים החל מאותה עת.

40. בהקשר זה, לא נעלמה מעיני טענת הנתבעים כי בשל אותו שיהוי, הם שינו מצבם לרעה, כאשר מתוקף היותם בעלי מניות הם נשאו בהוצאות חברות שרוני אורנית ודלתא פיתוח, שעה שהתובע כלל לא נשא בהוצאות אלו. כפי שיפורט להלן, הגעתי למסקנה כי יש לקבל טענה זו ועל בסיסה, מצאתי לנכון לדחות את דרישת התובע שהמניות המוחזקות בנאמנות יועברו ישירות אליו.

דיון ברכיבי התביעה

41. בתביעתו, עותר התובע להורות לנתבעים להעביר לו חשבונות מלאים של נתבעות 4-7 החל משנת 1996 מכוח היותו בעל מניות בחברת שרוני אורנית, המוחזקות עבורו בנאמנות.

42. כידוע, הלכה היא כי תביעה למתן חשבונות מתנהלת בשני שלבים. בשלב הראשון, על התובע להוכיח את זכאותו לחשבונות הנתבעים על ידו. אם התובע עומד בנטל, יינתן צו למתן חשבונות. אז מתקיים השלב השני, בו אם לתובע ישנן השגות על החשבונות שהוגשו, עובר הנטל לנתבע להוכיח שהחשבונות שנמסרו אמינים (ראה: ע"א 8250/11 קרד-גרד הישרדות מדעית בע"מ נ' פרמה לייף בע"מ (פורסם במאגרים, 22.6.2015), פסקה 24 לפסק הדין והאסמכתאות שם).

43. על מנת להוכיח את זכאותו למתן חשבונות, על התובע להוכיח כי הוא בעל מניות. לפיכך, יש לדון תחילה בעתירת התובע כי יוצהר שכן עטיה מחזיק עבורו בנאמנות בשיעור של 30% ממניות חברת שרוני אורנית.

לטענת הנתבעים, התובע כלל אינו זכאי לאותן מניות, מאחר ובשנת 2005 הוא מכר אותן. לאור זאת, בראש ובראשונה יש לבחון את השאלה העקרונית האם התובע מכר את מניותיו בחברת שרוני אורנית?

הטענה להתיישנות התביעה לסעד הצהרתי ולצו עשה ביחס למניות

44. כפי שעולה מטענות התובע, תביעתו נסמכת על טענתו לקיומם של יחסי נאמנות בינו לבין מי מהנתבעים, בנוגע לאחזקת מניותיו בחברת שרוני אורנית.

לקיומם של יחסי נאמנות השפעה מכרעת על שאלת ההתיישנות והלכה מושרשת היא, כי תביעתו של נהנה אינה מתיישנת כל עוד הנאמן אינו כופר בכך שהוא מחזיק בנכסי הנאמנות כנאמן ואינו מפר את חובת הנאמנות (ראה: ע"א 6906/00 ענבטאוי נ' דר, פ"ד נו(5) 280, 286-287 - השופט אנגלרד; ע"א 34/88 רייס נ' עיזבון המנוחה חנה אברמן ז"ל, פ"ד מד(1) 278), זאת כפי שאף הנתבעים עצמם ציינו בסיכומיהם (סעיף 15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

הטעם לכך הוא כדלקמן:

1

2

"בהינתן יחסי נאמנות, משתנה שיווי המשקל 'הקלאסי' בין התובע לבין הנתבע, ותרשים הזרימה של כללי ההתיישנות 'מתהפך'. ברגיל, נקודת המוצא היא שתקופת ההתיישנות תחל להימנות מיום לידת עילת התובענה (סעיף 6 לחוק) אלא אם נעלמו מהתובע העובדות הרלוונטיות (סעיף 8 לחוק). אך במסגרת של יחסי נאמנות, נקודת המוצא היא עיכוב תקופת ההתיישנות כל עוד אין בידי הנהנה מידע המצביע על הפרת החובה מצד הנאמן (סעיף 8 לחוק), ורק בהינתן מידע כאמור תבוא לעולם עילת התובענה ויחל מירון תקופת ההתיישנות (סעיף 6 לחוק). בכך מוסט מרכז הכובד לטובת הגנה על האינטרס של התובע-הנהנה, על חשבון יכולתו של הנתבע-הנאמן לחסות תחת כנפיה של טענת התיישנות.

3

4

סיכומו של דבר: כאשר בתביעת נהנה נגד נאמן עסקינן, נקודת המוצא היא כי באין מידע הסותר את ההנחה כי הנאמן פועל לטובת הנהנה, הנהנה אוזן בידו במעין "פטור" המונע מתביעתו להיכנס אל עולם ההתיישנות. אלא שאין מדובר בפטור מוחלט, כי אם בפטור על תנאי: בהינתן מידע סותר כאמור, יישלל תוקפו של הפטור, או-אז ימצא עצמו התובע ניצב לפני שער הכניסה של סעיף 6 לחוק, עת תיבחן השאלה אימתי נולדה עילת התובענה והאם חלף פרק הזמן להתיישנות הקבוע בסעיף 5 לחוק. " (ע"א 7231/10 תלמוד תורה בית יהודה קרית אתא ע"ש יהודה גפן זצ"ל נ' עיריית קרית אתא, פסקה 16 לפסק הדין (פורסם במאגרים, 17.10.2012)) [ההדגשות הוספו – א.ר.ב.].

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

וכן:

21

"החזקת נאמן בנכס אינה החזקה נוגדת, שכן הנאמן מחזיק בנכס כנאמנו של הנהנה ואין הוא יכול להישמע בטענת התיישנות, שהיא, למעשה, טענה לבעלות [...]. ואולם, כלל זה אינו ישים כאשר הנאמן כופר בהחזקתו את הנכס כנאמנו של הנהנה, או מפר את (ח)ובתו כנאמן. במקרים כאלה נולדת עילת התביעה מרגע הכפירה או הפרת החובה, ובכפירות להוראות סעיפים 7 ו-8 לחוק מתחילה תקופת ההתיישנות באותו מועד" (ע"א 3322/95 גמזו נ' גושן, פ"ד (4) 520, 526 (1997)) [ההדגשות הוספו – א.ר.ב.].

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

45. יישום הלכות אלו על המקרה דנן מביא למסקנה, כי התביעה לסעד הצהרתי וצו עשה ביחס למניות לא התיישנה במועד הגשתה, מאחר ושוכנעתי כי מועד כפירת הנאמן בנאמנות במניות התובע הייתה בשנת 2018, לאחר שהנתבעים לא השיבו לפניית התובע לקבל דוחות ומסמכים (סעיף 15 לתצהיר עדות ראשית של התובע) ושעה שהנתבעים לא הצביעו על מועד מוקדם יותר של כפירה בנאמנות, כפי שאף עולה מבחינת הטענות לגופו של עניין, כמפורט להלן.

האם התובע מכר את מניותיו בחברת שרוני אורנית?

39

46. בשל חשיבות העניין, תפורט להלן השתלשלות העניינים העובדתית, הכוללת סקירה של ההסכמים השונים שנערכו במהלך השנים, ומשמעותם.

40

41

42

43

44

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1

הסכם הנאמנות

2 47. ביום 21.10.1996 נחתם הסכם נאמנות (נספח 1 להמרצת פתיחה) בין הנאמן – גיורא שפירא לבין
3 הנהנה – התובע, לפיו 30% ממניות חברת שרוני אורנית השייכות לתובע יוחזקו בנאמנות על ידי
4 הנאמן – שפירא.

5 48. בתצהיר שצורף להמרצת הפתיחה שהגיש התובע נגד שפירא בשנת 2004 (ה.פ. 201022/04; נספח
6 3 לתצהיר עדות ראשית של התובע), הצהיר התובע כי הוא העביר את המניות לאחזקה בנאמנות
7 מהטעם הבא: "7. לאור עסקי האחרים, נבצר ממני בעת שהוקמה החברה להיות בעל מניות
8 פורמאלי בחברה, ועל כן סוכם ביני לבין המשיב [שפירא – א.ר.ב.] כי מניותיי בחברה יירשמו על
9 שם המשיב ויוחזקו בנאמנות עבורי על ידי המשיב ולטובתי". ואילו בחקירתו הנגדית בפניי, העיד
10 התובע כי הסיבה לאחזקת המניות בנאמנות, הייתה "כי זה לא היה אתי שאני אהיה בעל מניות
11 בחברה יזמית, כשיש את חברת (לא ברור). הייתי צריך להביא את זה אליי. אבל לא רציתי בגלל
12 השותף... השותף לא מצא חן בעיניי. אז אני סמכתי על שוקי שרון, לא ידעתי שהוא יביא אותנו.
13 זה רימה אותנו. הוא רימה...". (עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 8-12).

14 49. לאחר שהתגלעו חילוקי דעות בין התובע לשפירא בכל הקשור לפעילות חברות שרוני אורנית, או
15 דלתא פיתוח, ביום 7.7.2004 נחתם בין השניים הסכם להתחשבנות ביניהם (מוצג נ/1) בו הוסכם
16 כדלקמן:

17

18 "1. שפירא מאשר כי כל הסכומים שלוי משה קיבל ממבנים לתעשייה מעלה
19 אפריים בע"מ 1,388,000 ₪ שולם עליהם מס כדין עבור לוי כפרטי עד סוף שנת
20 2001.

21

2. לוי מחזיר למבנים לתעשייה 292,000 ₪ שקבל ביתר.

22

23 3. שפירא מתחייב להעביר את המניות של חברת דלתא שהוא מחזיק בנאמנות
24 עבור לוי ללוי או למי שלוי יורה, ומפקיד את שטר העברת המניות בידי עו"ד נטוביץ
25 אשר יבצע את העברה על קיום התנאי המפורט בסעיף 7 לעיל.

26

27 4. חלקו של לוי ביתרת הכספים שנמצאים בדלתא הינו סך של 660,000 ₪ (30%
28 מהזכויות) ברוטו ודלתא תנהג בסכומים אלו כלפי לוי כפי שהיא נוהגת כלפי יתר
29 בעלי המניות לפי הוראות רו"ח דלתא (רו"ח סלמון).

30

31 5. דלתא תעביר לשפירא את יתרת הזכות אשר עומדת לזכותו בספרי החברה בגין
32 עבודתו בדלתא הינו סך של 120,000 ₪ נטו.

33

34 6. כל החיוביים המפורטים לעיל הינם חיובים שלובים והדדיים.

35

36 7. הסכם זה מותנה בהסכמת הגובה הראשי של מס הכנסה ירושלים לאמור בסעיף
37 לעיל כי הסכום אותו מחזיר לוי למבנים לתעשייה הינו החזר תשלום ביתר.

38

39 8. עם ביצוע האמור במכתב זה לא תהינה לכל צד תביעות האחד כלפי השני וכן
40 כלפי דלתא בכל הקשור לקשריהם עם דלתא. (ההדגשות הוספו – א.ר.ב.).

41 50. אותו הסכם (מוצג נ/1) לא צורף לתצהירו של גיורא שפירא. במהלך דיון ההוכחות, ביקש ב"כ
42 הנתבעים להגיש את המסמך וב"כ התובע התנגד להגשתו. במהלך הדיון התרתי לשאול שאלות
43 בחקירה הנגדית בנוגע למסמך, בכפוף לאפשרות להעלות טענות בעניין זה במסגרת הסיכומים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (החלטה בעמ' 48 לפרוטוקול, ש' 20-21). בהמשך הדיון, במהלך חקירתו הנגדית של גיורא שפירא,
2 סומן המסמך כמוצג נ/1 תוך מתן אפשרות לצדדים לטעון ביחס לשאלת הקבילות והמשקל שיש
3 לייחס לו (עמ' 118 לפרוטוקול, ש' 25-27). בסיכומיו, לא העלה התובע כל טענה ביחס למסמך ורק
4 לאחר שהנתבעים טענו טענות ביחס אליו בסיכומיהם, ציין ב"כ התובע בסיכומי התשובה (סעיף 8)
5 כי המסמך הוסתר מבית המשפט ולא צורף לתגובות להמרצת הפתיחה, או לתצהירי עדות ראשית
6 מטעם הנתבעים ולכן הם מושתקים מלטעון לגביו.
- 7 51. אף לאחר ששקלתי את התנגדות התובע, אני סבורה כי יש לקבל את ההסכם (מוצג נ/1) כראיה
8 בתיק. ככלל, אין מניעה לבצע גילוי מסמכים גם בהליך שנפתח כהמרצת פתיחה כשמתעורר בכך
9 הצורך (רע"א 2284/05 רגומי 1978 בע"מ נ' אמנון שלוש (פורסם במאגרים, 22.5.2005)) ולצורך כך
10 יש לפנות בפנייה מוקדמת לבעל הדין שכנגד (ה.פ. (מרכז) 69430-02-19 נירית כהן נ' אתרי אל-גד
11 (1986) חברה לבנין והשקעות בע"מ (פורסם במאגרים, 6.6.2019)). במקרה דנן, התובע לא פנה
12 לנתבעים בדרישה לגילוי מסמכים, גם לאחר שההליך עבר לפסים של תובענה בסדר דין רגיל, עובר
13 להגשת תצהירי עדות ראשית.
- 14 52. מעבר לכך, הגם שהתובע טען כי אינו מכיר את המסמך (עמ' 49 לפרוטוקול, ש' 12) וכי לא חתם
15 עליו (עמ' 51 לפרוטוקול, ש' 2), נראה שהלכה למעשה התובע ושפירא התנהגו בהתאם לאמור
16 באותו הסכם. כך, באותו הסכם צוין, כי חלקו של התובע ביתרת הכספים שנמצאים בחברה הינו
17 בסך של 660,000 ובחקירתו הנגדית, מתייחס התובע לסכום זה של 660,000 ₪ (עמ' 30 לפרוטוקול,
18 ש' 1-4).
- 19 53. שפירא העיד בחקירתו הנגדית, כי בשנת 2004 הוא לא העביר לתובע את המניות מכיוון שהתובע
20 לא הביא לו אישור ממס הכנסה ולפני העברת המניות, הוא רצה להסדיר כספים שהתובע קיבל
21 ממנו ביתר בסך של 292,000 ₪ (עמ' 111 לפרוטוקול, ש' 25-34) וזהו הסכום שהתובע התחייב
22 להחזיר בהתאם לסעיף 2 לאותו הסכם (נ/1).
- 23 54. בנוסף, שפירא אישר שהגם שבמסמך צוינה חברת דלתא פיתוח, הכוונה לחברת שרוני אורנית (עמ'
24 118 לפרוטוקול, ש' 28 – עמ' 119, ש' 6). זאת ועוד, בהתאמה לסעיף 3 באותו הסכם (נ/1), הנאמנות
25 במניות התובע הועברה לחברת ש.ר., בהתאם להסכם העברת הנאמנות (נספח 2 להמרצת פתיחה),
26 אודותיו יפורט בהרחבה להלן.
- 27 55. עוד בהתאמה למוסכם בסעיף 8 לאותו הסכם (נ/1) גם בהסכם העברת המניות הוסכם כי: "3.
28 הנאמן היוצא [שפירא] והנהנה [התובע] מצהירים בזאת כי כנגד חתימת הסכם זה הם מוותרים
29 על כל טענה ו/או תביעה שהיו להם בגין אחזקת המניות ו/או העברתן."
30
31

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1

הסכם העברת הנאמנות

2 .56. בהמשך שנת 2004, נחתם הסכם העברת נאמנות (נספח 2 להמרצת פתיחה) בין הנאמן היוצא –
3 גיורא שפירא, לבין הנהנה – התובע ולבין הנאמן הנכנס – חברת ש.ר.
4 בסעיפים 7-10 להסכם העברת הנאמנות, הוסכם כדלקמן:

5 "7. הנאמן הנכנס יעביר את המניות על שם הנהנה בכל עת שיקבל דרישה בכתב
6 לכך מאת הנהנה.
7 8. הנהנה מתחייב לשפות את הנאמן הנכנס בגין כל נזק שיגרם לנאמן במישרין
8 ו/או בעקיפין כתוצאה מהחזקת המניות הנ"ל.
9 9. הנהנה מתחייב להמציא לפי חלקו היחסי בחברת שרוני אורנית בע"מ את
10 המימון הדרוש ו/או את הביטחונות הדרושים לצורך פעילות החברה כפי שתהיה
11 מעת לעת.
12 10. המצאת הבטוחות ו/או השיפוי הנ"ל לפי העניין הינה תנאי להעברת המניות.
13 (ההדגשות הוספו – א.ר.ב.).

14 .57. נסיבות החתימה על הסכם העברת הנאמנות, נלמדות מעדות התובע (סעיף 9 לתצהירו) לפיה, לאחר
15 שהוא הגיש את המרצת הפתיחה נגד שפירא "התקיים דין ודברים בין כל השותפים בחברה, קרי,
16 ביני ובין המשיבים 1-3, אשר בסופו של דבר הוסכם כי מניותי בחברה יוחזקו בנאמנות על-ידי
17 המשיבה 6. יצוין, יובהר ויודגש כי המשיבה 6 הינה בבעלותו ובשליטתו של המשיב 3". בן עטיה
18 הצהיר (סעיף 16 לתצהירו) כי העברת הנאמנות במניות נעשתה "על מנת לעזור למר לוי לסיים את
19 המחלוקת ואת ההליך המשפטי עם מר גיורא שפירא".

20

21

ההסכמים משנת 2005

22 .58. הנתבעים טוענים כי התובע מכר את מניותיו בשנת 2005. הנתבעים נסמכים לעניין זה על שני
23 מסמכים שלטענתם התובע חתם עליהם. הראשון, כתב התחייבות מיום 14.3.2005 והשני הסכם
24 הלוואה מיום 16.3.2005.

25 בכל הנוגע למסמך מיום 14.3.2005 התובע הכחיש בעדותו בפני כי חתם על המסמך. בכל הנוגע
26 למסמך מיום 16.3.2005 התובע מאשר כי חתימותיו מופיעות על גבי המסמך (6 חתימות) אך העיד
27 כי החתימות "הושתלו".

28

כתב התחייבות מיום 14.3.2005

29 .59. המסמך מיום 14.3.2005 הוא מסמך התחייבות שבהתאם לעדותו של בן עטיה נכתב בכתה ידו (ר'
30 עמ' 75 לפרוט' הדיון), על גבי נייר פירמה של חברת "גלי משה בוקר שיווק ואריזה בע"מ" (נספח 2
31 לתשובת הנתבעים), כדלקמן:

32 "אני החתום מטה משה לוי ת.ז. מס' 42047878 מאשר קבלה של 215,100 אלף
33 שקל במזומן שווה ערך \$50,000 (חמישים אלף דולר) על חשבון עיסקת רכישת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 המניות שלי בדלתא פיתוח השקעות ומסחר 1995 בע"מ. ס"ה 30% מניות.
2 סכום כל העיסקא \$100,000 (מאה אלף דולר).
3 במידה ואחליט לרכוש חזרה עד תקופה של שנה אשלים \$150,000 (מאה וחמישים).
4 במידה ולא ותעבור השנה אקבל עוד \$15,000 (חמש עשרה אלף) והעיסקה
5 תסתיים." (ההדגשה הוספה – א.ר.ב.).

6 בתחתית המסמך מופיע שמו של התובע וחתימה מתחתיו וכן נרשם "עד לחתימה בן עטיה שלום"
7 עם חתימה.

8 60. בפני בית המשפט הוצג המסמך המקורי (עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 14-15) ובין הצדדים קיימת
9 מחלוקת עובדתית האם התובע אכן חתם על אותה התחייבות. מחד, לגרסת הנתבעים, התובע חתם
10 על המסמך. מאידך, לגרסת התובע, הוא לא חתם על ההתחייבות ומדובר בזיוף חתימתו וב"מסמך
11 מפוברק".

12 61. באשר להוכחת חתימה של אדם, בע"א 5293/90 בנק הפועלים נ' שאול רחמים בע"מ (פורסם
13 במאגרים, 29.6.1993), קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

14 "הכלל בכגון דא הוא, כי כאשר נתבע כופר בחתימתו על מסמך, על התובע להראות
15 כי החתימה על גבי המסמך היא אמנם חתימתו של הנתבע [...] כלל זה נובע מכך
16 שנטל השכנוע להוכחת כל מרכיביה של התביעה מוטל על התובע: חתימת הנתבע
17 על המסמך הרלוואנטי – כמו כתב הערבות בענייננו – חיונית להוכחת חבותו של
18 הנתבע על-פי המסמך, והיא בגדר "עמוד התווך של התובענה" [...] לאור כלל זה
19 היה על הבנק לשכנע, כי החתימה על כתב הערבות ת/4 היא אמנם חתימתה של
20 המשיבה השלישית.

21 [...]

22 קיימות שלוש דרכים עיקריות שבהן ניתן להוכיח, כי חתימה כלשהי היא חתימתו
23 של פלוני: האחת, באמצעות עדות ישירה – היינו, עדותו של החותם או של מי
24 שהיה עד לחתימה [...] שנייה, באמצעות השוואת החתימה השנויה במחלוקת
25 לחתימה הידועה כאמיתית, תוך התחקות אחרי נקודות הדמיון והשוני ביניהן
26 [...]; והשלישית, על-ידי עדותו של מי שמכיר היטב את כתב היד או החתימה
27 השנויים במחלוקת ומעיד על מידת התאמתו למסמך שבדיון [...].

28 המכנה המשותף לדרכי הוכחה אלה הוא קיומם של אלמנטים ראייתיים חיצוניים
29 למסמך שבמחלוקת, השופכים אור על זהות עורך המסמך או החתום עליו. הווי
30 אומר, כאשר מתגלעת מחלוקת בכגון דא, אין די במסמך עצמו כדי ללמד, ולו
31 לכאורה, מיהו החתום עליו, והצד אשר עליו מוטל נטל השכנוע חייב להניח נדבכים
32 ראייתיים נוספים, אשר ביחד עם המסמך יהיה בהם די כדי להרים את הנטל
33 האמור (עמ' 261 בפסק הדין)." (ההדגשות הוספו – א.ר.ב.).

34 בת"א (מחוזי חיפה) 426/02 בני בנימין לקרץ בע"מ נ' דקל הכרמל מהנדסים יועצים בע"מ (פורסם
35 במאגרים, 14.2.2006), קבע כב' השופט עמית את הדברים הבאים לעניין נטל ההוכחה, נטל הבאת
36 ראיות ונטל השכנוע במקרה בו עולה טענת זיוף:

37 "כאשר צד מכחיש את חתימתו, על הצד השני נטל השכנוע להוכיח את אמיתות
38 החתימה [...]. לטעמי, השוני במעמד הצדדים, אם כתובע ואם כנתבע, אינו מעביר
39 בנקודה זו את נטל השכנוע. הכלל הוא, שהדין המהותי הולך אחר הדין הראייתי,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ועל בעל דין להוכיח טענה המקדמת את עניינו [...] מטעם זה, מקום בו בחתימת
 2 שטר עסקינן "כאשר אמיתותה של חתימה שנויה במחלוקת, זה טוען כי זוייפה
 3 וזה טוען כי אמיתית היא, המסתמך על החתימה חייב בהוכחת אמיתותה" [...]
- 4 עם זאת, נזכיר כי הנטל המשני של הבאת הראיות (להבדיל מנטל השכנוע) יכול
 5 לעבור מצד לצד במהלך המשפט.
 6 [...]
- 7 טענת זיוף ומרמה, מצריכה תשתית ראייתית בעלת משקל סגולי גבוה יותר מזה
 8 הנדרש בתביעה אזרחית רגילה, אם כי הנטל הוא כמקובל במשפט אזרחי - ע"א
 9 475/81 זיקרי נ. כלל, פ"ד מ(1) 589, 598; ע"א 400/86 עזבון המנוח בן ציון קריגר
 10 ז"ל נ. ד"ר סבינה קריגר, פ"ד מב(4) 500, 504-505; ע"א 7424/96 בנק המזרחי נ.
 11 אליהו גרציאני בע"מ, פ"ד נד(2) 145, 157; ע"א 6095/97 בנק דיסקונט נ' איטר,
 12 פ"ד נו(4) 721, 734; ע"א 6465/93 אליהו כהן נ. יוסף לנגרמן, דינים מ 920.
- 13 דיוק: אין בכלל זה להעביר אל לקרץ את נטל השכנוע, אך יש בו כדי להשליך על
 14 רמת ההוכחה, במיוחד אם ימצא כי נטל הבאת הראיות עבר לשטחם" (פסקאות
 15 9-10 בפסק הדין, ההדגשות הוספו – א.ר.ב.).
- 16 62. אני סבורה כי לאור המסמכים והעדויות שהובאו בפניי, הנתבעים עמדו בנטל המוטל עליהם לשכנע
 17 כי התובע אכן חתם על כתב ההתחייבות.
- 18 63. ראשית, הנתבעים העידו בעדות ישירה של שני עדים כי התובע הוא זה שחתם על המסמך. בן עטיה
 19 העיד שהחתימה על המסמך הייתה בפגישה שנערכה ביניהם בחניון ברידינג (עמ' 75 לפרוטוקול,
 20 ש' 19-21) והצהיר (סעיף 21 לתצהירו) כי: "ההסכם נחתם עם שותף עסקי שלי, גלי משה בוקר
 21 שיווק ואריזה בע"מ, גם אני חתמתי על ההסכם, ומר לוי קיבל בעת חתימת ההסכם סך של
 22 50,000 דולר עבור המניות שלו. מר לוי חתם ואישר בהסכם כי הוא קיבל לידי סך של 50,000
 23 דולר על חשבון מכירת כל מניותיו בשרוני אורנית וכי שווי העסקה כולה הוא 100,000 דולר."
 24 (ההדגשה בקו במקור – א.ר.ב.).
- 25 עדות זו נתמכה בעדותו של ויקטור בוקר, אשר העיד כי הוא פגש את התובע פעם אחת בחניון
 26 ברידינג ומסר לו 50 אלף דולר (עמ' 58 לפרוטוקול, ש' 16-19) והצהיר (סעיף 4 לתצהירו) כי: "ביום
 27 14.3.2005 נפגשתי עם מר משה לוי ועם מר שלום בן עטיה, וסיכמנו את כל פרטי העסקה ... את
 28 הסיכום הזה העלינו על הכתב בהסכם שנחתם באותו יום... במעמד חתימת ההסכם, שילמנו
 29 למר לוי סך של 215,000 ₪ (שווה ערך ל-50,000 דולר) עבור המניות שלו והוא חתם על ההסכם
 30 ואישר שקיבל את הכסף." (ההדגשה הוספה – א.ר.ב.).
- 31 64. התובע טוען כי ויקטור בוקר אינו עד אובייקטיבי, זאת לאור קשרי חברות בינו לבין בן עטיה. יצוין
 32 כי בהתאם לעדותו של ויקטור בוקר הקשר בין ויקטור בוקר לבין בן עטיה הוא קשר עסקי בנדל"ן
 33 וחקלאות (עמ' 57 לפרוטוקול, ש' 30-30 עמ' 58, ש' 14). אני סבורה כי יש קושי לומר כי מדובר בעד
 34 אובייקטיבי כטענת הנתבעים. בוקר העיד כי שילם כספים לתובע תמורת המניות ולכן מובן כי הוא
 35 בעל אינטרס. אך, אין בכך כדי לגרוע מהתרשמותי שעדותו לעניין הפגישה עם התובע וחתימת
 36 התובע על המסמך היתה אמינה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מעבר לכך, כאמור, במסגרת הסכם ההלוואה מיום 16.3.2005 אשר התובע מאשר כי חתימותיו
2 מופיעות עליו ואשר, כפי שיפורט להלן, שוכנעתי כי הוא אכן חתום עליו, נכתב בסעיף 4.1 כי "מתוך
3 סכום ההלוואה האמור לעיל הועבר ללווה סכום של 215,000 ₪ (מאתיים וחמישה עשר אלף ומאה
4 שקלים חדשים) שהינו שווה ערך ל-50,000 \$ (חמישים אלף דולר ארה"ב) ביום 14.3.2005".
- 5 הנה כי כן התובע מאשר במסגרת המסמך מיום 16.3.2005 שעליו מופיעות חתימותיו, כי ביום
6 14.3.2005 קיבל 50,000 דולר וזאת בהתאמה מלאה לאמור במסמך מיום 14.3.2005.
- 7 בנוסף לכך, בקדם המשפט (ביום 17.2.2019) ציינה ב"כ התובע בנוגע לחתימה על אותו מסמך, כי:
8 "אני מדברת על נספח 2 עם הכותרת גלי משה. אני אבהיר בתצורה חד משמעית, המבקש אומר
9 שמעולם לא חתם על זה. הוא הסביר לי שישבנו איפה בדיוק לטענתו הזיוף, כשטענתי לפני כן
10 אמרתי שגם אם הוא היה חותם זה לא היה מספיק". (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 8-12).
- 11 אולם, למרות שהמסמך מיום 14.3.2005 צורף לכתב התשובה שהוגש על ידי הנתבעים, התובע כלל
12 לא העלה בתצהיר העדות הראשית שלו את טענת הזיוף.
- 13 גרסת התובע כי חתימתו על גבי כתב ההתחייבות זויפה, נטענה מפיו לראשונה בחקירתו הנגדית
14 (עמ' 31 לפרוטוקול, ש' 6-7, 10-11, 21, 35) כל שהצהיר התובע בהקשר זה בתצהיר עדותו הראשית
15 היה כי: "טענתם של המשיבים כאילו מכרתי את מניות החברה שבבעלתי [צ.ל. בבעלותי – א.ר.ב.]
16 הינה טענה מופרכת בעליל אשר מהווה המשך להונאה ולעושק המתרחש כאן". (סעיף 14
17 לתצהיר). לא זו בלבד שהתובע כלל לא התייחס בתצהירו באופן ספציפי לאותם הסכמים משנת
18 2005, אלא שהוא כלל לא הצהיר בנוגע לאותן טענות ביחס לזיוף חתימתו בכתב ההתחייבות
19 ו"שתילת" חתימתו בהסכם ההלוואה.
- 20 מעבר לכך, עדותו בעניין זה במהלך הדיון היא בגדר עדות יחידה של בעל דין.
- 21 בנוסף לכך, בחקירתו הנגדית אישר התובע את הפגישה בינו לבין בן עטיה ברידינג בשנת 2005
22 בחלק האחורי של הרכב של בן עטיה. אמנם, התובע התנגד לכך שבאותו מפגש הוא חתם על כתב
23 ההתחייבות וטען, כי באותה סיטואציה בן עטיה הראה לו מסמך אחר, שהוצג לתובע קודם לכן
24 בחקירתו ובו התייחסות ל-600,000 ₪. אולם, יש בכך כדי ללמד כי אכן התקיימה פגישה בחניון
25 רידינג, כטענת הנתבעים.
- 26 לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון להעדיף את גרסת הנתבעים כי המסמך שנחתם ביום
27 14.3.2005 היה אותו כתב התחייבות אשר התובע חתם עליו.
- 28 באותו כתב התחייבות, שכן עטיה כתב בכתב ידו וחתם עליו כ"עד לחתימה" (עמ' 74 לפרוטוקול,
29 ש' 36 – עמ' 75, ש' 1) אישר התובע, כי הוא קיבל לידיו סך של 50,000 דולר על חשבון מכירת
30 מניותיו בחברת דלתא פיתוח וכי שווי העסקה כולה הוא 100,000 דולר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עוד צוין בכתב ההתחייבות, כי התובע יהיה רשאי לרכוש חזרה את המניות שמכר תוך שנה אחת,
 2 בתנאי שישלם סך של 150,000 דולר עבור אותה רכישה חוזרת ובמידה והתובע לא ישלם סכום זה,
 3 הוא יקבל עבור מכירת המניות סכום נוסף של 15,000 דולר והעסקה תסתיים.
- 4 70. הגם שבאותו כתב התחייבות צוין, כי התובע מוכר את מניותיו בחברת דלתא פיתוח, הוכח בפניי
 5 כי הכוונה הייתה למניותיו בחברת שרוני אורנית, מאחר ולתובע כלל אין מניות בדלתא פיתוח.
 6 התובע אישר בחקירתו הנגדית, כי כל המניות של דלתא פיתוח מוחזקות על ידי שרוני אורנית (עמ'
 7 15 לפרוטוקול, ש' 16-31). לכן, למעשה, אין לו מניות בדלתא פיתוח. בן עטיה הסביר בחקירתו
 8 הנגדית, כי בכתב ההתחייבות "כתבנו שזה בדלתא פיתוח וזו הייתה טעות למעשה התכוונו לשרוני
 9 אורנית." (עמ' 73 לפרוטוקול, ש' 25-26). גם ויקטור בוקר נשאל בחקירתו הנגדית, מדוע נרשם
 10 בכתב ההתחייבות לגבי מניות בדלתא פיתוח השקעות ומסחר והשיב: "זה בשרשור... זה טעות
 11 זה שרשור, זה שרוני, זה החברה שהוא החזיק." (עמ' 65 לפרוטוקול, ש' 32-36).
- 12 71. אודות הנסיבות לחתימה על כתב ההתחייבות ניתן ללמוד מעדות התובע בחקירתו הנגדית, כי
 13 משנת 2000 הוא היה "במצב כלכלי לא פשוט" (עמ' 30 לפרוטוקול, ש' 26-29) ומעדות בן עטיה
 14 (סעיף 19 לתצהירו) כי "ככל הידוע לי, בתחילת 2005 נקלע מר לוי למצוקה כספית והוא רצה
 15 למכור את מניותיו בשרוני אורנית תמורת 100,000 דולר שיקבל באופן מיידי." בחקירתו הנגדית,
 16 חזר בן עטיה על דברים אלו והעיד, כי החתימה על כתב ההתחייבות, הייתה לאחר שהתובע "היה
 17 במצוקה ביקש עשינו. זה הכל." (עמ' 75 לפרוטוקול, ש' 13-14) ו"אמר לי אני חייב כסף" (עמ' 76
 18 לפרוטוקול, ש' 5).
- 19 72. בן עטיה נשאל בחקירתו הנגדית מדוע צרף לעסקה את ויקטור בוקר והשיב:
- 20 "כי זה ייראה לא טוב שאני אביא ואקנה ממנו את המניות ואז כשהוא חזר ואמר,
 21 עו"ד טל: למה זה יראה לא טוב?
 22 העד מר בן עטיה: לא יודע אני לא, אני קודם כל לא רציתי את זה כי זה לא מתאים
 23 לי ולא הייתי צריך את זה... ועשיתי את זה בתור טובה לחבר זה הכל."
 24 עו"ד טל: אז למה הכנסת את ויקטור
 25 (עמ' 76 לפרוטוקול, ש' 14-19 ההדגשה הוספה – א.ר.ב.).
 26 בהמשך העיד: "למה הכנסתי את ויקטור? כי יש לי איתו הרבה עסקים והוא יודע
 27 להביא כסף מהיום למחר אם אני מתריע לו והוא הביא... אבל אני לא רציתי לשלם.
 28 בסוף נכנסתי בחצי כי לא רציתי לשבור את כל העסק הזה." (עמ' 76 לפרוטוקול,
 29 ש' 20-25).
- 30 73. בחקירתו הנגדית הסביר ויקטור בוקר, כי הוא הסכים להצעתו של בן עטיה להצטרף לרכישת
 31 המניות כי "אני סמכתי על שלום, בדיעבד קיבלנו אפס, ולכן זה בכלל לא רלוונטי. אני כל החיים
 32 שלי עושה עסקים ואני גם לפעמים מפסיד." (עמ' 59 לפרוטוקול, ש' 26-27). בהמשך העיד בוקר,
 33 כי בן עטיה "אמר שיש מניות של חברה שיהיה סיכוי שבעתיד נקבל, יש איזה דיון עם המועצה
 34 על איזה 36 יחידות דיור ויש סיכוי שאנחנו נזכה בהם וזה חלק מהעסקה. במידה ואתה תשקיע
 35 יהיה לך חלק לפי האחוזים שאנחנו רוכשים. זה מדובר על 15% כאילו הצד שלי והוא החזיק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 30%. ואני בגלל שאני סומך על שלום ומאמין לו, הסכמתי ללכת איתו על העניין. (עמ' 60
2 לפרוטוקול, ש' 24-29).
- 3 74. ויקטור בוקר העיד כי באותה פגישה בחניון רידינג, העביר לתובע 50,000 דולר במזומן בשקלים
4 חדשים. בן עטיה העיד שויקטור בוקר "חצי הוא שילם חצי אני שילמתי. 50 הוא שילם את
5 הראשונים ביום שחתמנו על המסמך הזה בכתב יד ואת החצי השני אני שילמתי לו במעמד
6 חתימת הסכם ההלוואה." (עמ' 77 לפרוטוקול, ש' 1-3). בתצהירו (סיפת סעיף 4) העיד בוקר כי
7 באותו מעמד הוא שילם לתובע במזומן סך של 215,000 ₪ (שווה ערך ל-50,000 דולר) עבור המניות
8 שלו והתובע אישר שקיבל את הכסף. בחקירתו הנגדית, נשאל בוקר "האם פגשת בן-אדם זר
9 שבחיים לא הכרת ונתת לא מעטפה של 50000 דולר הוא לקח אותה והלך?" השיב "לא הלך הוא
10 ישב דיבר עם שלום, אני סמכתי על שלום מה ששלום אמר לי עשיתי." (עמ' 58 לפרוטוקול, ש'
11 28-31). עוד העיד בוקר כי התובע הוא שביקש לקבל את התשלום במזומן: "בגלל שהוא דרש לקבל
12 את הכסף במזומן ולא בצ'ק וכולו היה מסובך מעל הראש שלו. זה הכל." (ר' עמ' 66 ש' 17 לפרוט'
13 הדיון).
- 14 75. מעבר לכך, העובדה שהתובע קיבל לידיו סך של 50,000 דולר אושרה גם בחתימתו על כתב
15 ההתחייבות עצמו וכאמור אושרה גם בהסכם ההלוואה, שנחתם מאוחר יותר ואודותיו אפרט
16 בהמשך, בו אישר התובע כי הוא קיבל 50,000 דולר כפי שצוין בסעיף 4.1 להסכם ההלוואה: "מתוך
17 סכום ההלוואה האמור לעיל הועבר לווה סכום של 215,000 ₪... שהינו שווה ערך ל- \$50,000...
18 ביום 14.3.2005".
- 19 76. התובע טען, כי בוקר לא הוכיח באסמכתא מתאימה את עדותו בחקירתו הנגדית, כי הסכום של 50
20 אלף דולר שהוא העביר לתובע נמשך מחשבון הבנק של החברה בבעלותו וכי כל טענותיו בקשר
21 לתשלום נטענו ללא תימוכין. אולם, לא מצאתי כי יש בכך כדי לשנות את המסקנה שעה שהתובע
22 אישר בחתימתו את קבלת הסכום.
- 23 כמו כן, בקדם משפט (ביום 17.2.2019) ציינה ב"כ התובע כי התובע אכן קיבל 100,000 דולר, אולם,
24 לשיטתה, סכום זה התקבל עבור עבודות עפר שהוא ביצע עבור החברה "זה לא היה כהלוואה, הוא
25 קיבל עבור עבודות שביצע." (עמ' 2 לפרוטוקול, ש' 11-14). בהמשך ציינה כי מדובר ב- 50,000 דולר
26 שהתובע קיבל "על חשבון עבודות שהוא ביצע באמצעות חברת מלבי. ואין שום קשר למכירת
27 מניות." (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 14-15). התובע לא חזר על טענה זו בתצהירו וממילא, לא הוכיח
28 באמצעות אסמכתאות מתאימות כי הוא קיבל את אותו סכום עבור עבודות עפר שביצע, כפי שהיה
29 מצופה בנסיבות העניין.
- 30 77. עוד טען התובע, כי מכר המניות תמורת סך של 100,000 דולר היה חסר רציונל כלכלי ועסקי
31 מבחינתו וכי לאור הסכומים הרבים שהנתבעים חייבים לו, אותה תמורה מהווה מבחינתו "נזיד
32 עדשים".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-12-55465 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע לא הוכיח את טענתו כי שווי המניות בחברה יחד עם הסכומים שהנתבעים חייבים לו,
2 לטענתו, מסתכמים בהיקף של מיליוני ₪. לפיכך לא ניתן להגיע למסקנה שהתמורה בסך של מאה
3 אלף דולר עבור המניות אכן לא הייתה רציונלית מבחינה כלכלית. מה גם, שהנתבעים, מצידם,
4 טענו כי מדובר בחברה ריקה למעט דיין ודברים שהתקיים עם המועצה ביחס ל- 36 יחידות נוספות,
5 כמפורט לעיל.

6 **הסכם ההלוואה מיום 16.3.2005**

7 78. הנתבעים טענו כי ביום 16.3.2005, קרי יומיים לאחר חתימת התובע על אותו כתב התחייבות,
8 נחתם "הסכם הלוואה" בין התובע – הלווה, לבין בן עטיה - המלווה (נספח 3 לתשובת הנתבעים)
9 במסגרתו שועבדו אותן מניות בנאמנות כבטוחה להלוואה שהעמיד בן עטיה לתובע בסך של
10 100,000 דולר.

11 79. בסעיף 4 להסכם ההלוואה שכותרתו "העמדת הלוואה" הוסכם כדלקמן:

12 "4.1 המלווה מתחייב להעמיד ללווה הלוואה בסכום השווה בשקלים ל-
13 \$100,000 (מאה אלף דולר ארה"ב) (להלן: 'ההלוואה') על פי שער היציג במועד
14 העמדת הלוואה בפועל.
15 מתוך סכום ההלוואה האמור לעיל הועבר ללווה סכום של 215,100 ₪ (מאתיים
16 וחמישה עשר אלף ומאה שקלים חדשים) שהינו שווה ערך ל-\$50,000
17 (חמישים אלף דולר ארה"ב) ביום 14.3.2005.
18 היתרה, דהיינו \$50,000 (חמישים אלף דולר ארה"ב) יועברו ללווה במועד
19 החתימה על הסכם זה.
20 4.2 מוסכם בין הצדדים כי ההלוואה תוחזר במלואה למלווה תוך תקופה של עד
21 12 חודשים מיום העמדת הלוואה, דהיינו מיום 14.3.2005 (להלן: "מועד
22 העמדת הלוואה"). ההלוואה תוחזר כשהיא צמודה לשער היציג הידוע של
23 דולר ארה"ב, המתפרסם על ידי בנק ישראל."

24 80. בסעיף 6 להסכם ההלוואה הוסכם, כי כבטוחה להבטחת זכויותיו של המלווה (בן עטיה) ישועבדו
25 לטובתו כל מניות הלווה (התובע) בחברה ללא הגבלה בסכום. בהתאמה, בסעיף 2 להסכם
26 ההלוואה, התחייב הלווה (התובע) שלא לשעבד את זכויותיו, או מניותיו, המוחזקות בנאמנות על
27 ידי המלווה (בן עטיה). בסעיף 2 להסכם ההלוואה חברת דלתא פיתוח השקעות ומסחר 1995 בע"מ
28 הוגדרה כ"החברה".

29 81. בסעיף 5 להסכם ההלוואה שכותרתו "התמורה", הוסכם בין הצדדים כי בן עטיה יהיה זכאי לקבל
30 בתוך 12 חודשים בחזרה את סכום ההלוואה ובנוסף לכך סכום השווה ל-50% מסכום ההלוואה,
31 משמע 50,000 דולר, בנוסף לאותם 100,000 דולר שהועברו לתובע. עוד הוסכם, כי היה וההלוואה
32 לא תוחזר במלואה במועד, ישלם בן עטיה לתובע סכום נוסף בסך של 15,000 דולר ובתמורה לכך
33 יעברו מלוא זכויות ומניותיו של התובע בחברה על שמו של בן עטיה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

82. גם ביחס לחתימה על אותו הסכם הלוואה נחלקו עמדות הצדדים. מחד, לשיטת הנתבעים, התובע עצמו חתם על אותו הסכם. מאידך, לשיטת התובע, הוא לא חתם על אותו הסכם והגם שמדובר בחתימות שלו על גבי ההסכם, אלו בעצם "הושתלו" בתוכו.

83. בפני בית המשפט הוצג המסמך המקורי של הסכם הלוואה (עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 14-15) ואני סבורה כי גם כאן, הנתבעים הרימו את הנטל להוכיח, כי התובע הוא אכן זה שחתם על הסכם הלוואה. בן עטיה העיד, כי הוא עצמו חתים את התובע על הסכם הלוואה (עמ' 82 לפרוטוקול, ש' 8-10).

כמו כן, התובע אישר בעדותו כי מדובר בחתימות שלו על גבי המסמך (ר' עמ' 35-36 לפרוט' הדין):

9 המסמך הזה אני חתמתי עליו לא בשבילהם. הוא לקח "העד, מר לוי:

10 את זה מהתיק של דלתא כשאני חתום למישהו אחר. כל
11 הכותרת הזו זה הם עשו. אלה חתימות שלי אבל לא
12 אצלהם. אני לא חתמתי אצלהם. תקשיב עד הסוף, היות
13 והוא מעורבב בדלתא הם הוציאו את זה מהתיק שלי
14 בדלתא למישהו אחר בכלל, קוראים לו קובארי שהוא
15 מלווה בריבית היה. הלווה לחבר שלי וחתמתי בשבילו.
16 על מה אתה מדבר? אני לא הבנתי. יש פה הסכם. בעמוד
17 הראשון יש עמוד שבו למעלה כתוב הסכם הלוואה בין
18 מר משה לוי לבין מר שלום בן-עטיה.

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

19 אני לא עשיתי הסכם כזה עם שלום
20 אדוני יקשיב לי. אם אדוני לא רוצה אני לא אשאל, אבל
21 אני חושבת ש,
22 לא זה בסדר אני רק אומר לך משהו אחד, אם עשיתי
23 הסכם הלוואה אז אין מכירת מניות.
24 תקשיב.

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

25 אז איפה?
26 אני שואלת את אדוני שאלה. למטה יש חתימות באותו
27 עמוד, אני שואלת את אדוני זה חתימה של אדוני פה?
28 כן. לא אחת. שימי לב כבוד שופטת. זו החתימה שלי כי
29 זה נכתב בכתב ביז שמאל. ביז ימין אי אפשר לעשות
30 החתימה הזו.

עו"ד טל:

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

31 בסדר גמור אני מבינה.
32 הנה יש פה 5 חתימות, חמשתם אותו דבר. אין שוני.
33 אז מה הטענה של אדוני לא הבנתי לגבי המסמך?
34 מה שאני אומר, אם זה לפי מה שהם אומרים של
35 הלוואה, אז הוא מחק לי את המניות. אם לקחתי הלוואה
36 אז הוא מחק לי את המניות.
37 זה עכשיו טענה אחרת אבל,
38 לא זה לאותו (לא ברור). עכשיו אני אומר שאני לא
39 חתמתי לשלום בן-עטיה על מסמך כזה.

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

40 טוב. אני יכולה לראות את המסמך? המקור?
41 גברתי רוצה לשמור?
42 לא אני לא אוהבת לשמור מקור כי מאז שהתיקים הם
43 אלקטרוניים מעדיפה שישאר אצל אדוני.
44 גברתי תראה שהוא אותנטי לחלוטין.

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

העד, מר לוי:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

עו"ד כהנוב:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

עו"ד כהנוב:

כב' הש' רבינוביץ-ברון:

עו"ד כהנוב:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 **העד, מר לוי:** שלום בן-עטיה נתן לי כספים ולקח כספים חזרה בלי
 2 להחתיים אותי על כלום. הוא היה מחתיים אותי על דבר
 3 כזה? שלום לא היה מחתיים אותי. אני נתתי לו בנאמנות
 4 בדירה ב-3000000 אני לא החתמתי אותו. האמנתי
 5 בעיניים עצומות.
 6 **עו"ד כהנוב:** עכשיו משהו מאוד מוזר את כל הגרסה הזו שעכשיו
 7 אתה אומר לא נתת בתצהיר שלך גם אחרי שהיה לך את
 8 ההסכם הזה והתשובה שלנו להמרצת הפתיחה. אתה
 9 מספר לי עכשיו סיפור שלא סיפרת עד היום.
 10 **העד, מר לוי:** אני פעם ראשונה רואה את המסמך הזה. (ההדגשות
 11 הוספו – א.ר.ב.).

12 **לכן, אין למעשה מחלוקת כי החתימות עצמן הן חתימותיו של התובע.**

13 84. הטענה שהעלה התובע ביחס לאי חתימתו על הסכם ההלוואה, היא למעשה טענה לתרמית או זיוף
 14 מסמך שכן לטענתו החתימות "הושתלו" במסמך. בהתאם לפסיקה, בדומה לטענת זיוף, גם לגבי
 15 טענת התרמית יש להניח תשתית ראייתית בעלת משקל מוגבר, אותה לא הניח התובע (ר' ע"א
 16 3546/10 מישאלי נ' קליין (18.4.2012) פסקה 14, השופט י' עמית).

17 כך, טענת התובע ל"שתילה" של חתימותיו ממסמך אחר על הסכם ההלוואה, כלל לא נתמכה
 18 בתצהיר עדותו הראשית ורק בחקירתו הנגדית טען התובע לראשונה, כאמור לעיל, כי "המסמך
 19 הזה אני חתמתי עליו לא בשבילהם. הוא לקח את זה מהתיק של דלתא כשאני חתום למישהו
 20 אחר. כל הכותרת הזו זה הם עשו. אלה חתימות שלי אבל לא אצלם. אני לא חתמתי אצלם.
 21 תקשיב עד הסוף, היות והוא היה מעורבב בדלתא הם הוציאו את זה מהתיק שלי בדלתא למישהו
 22 אחר בכלל, קוראים לו קובארי שהוא מלווה בריבית היה. הלווה לחבר שלי וחתימתי בשבילו."
 23 ובהמשך: "אני לא עשיתי הסכם כזה עם שלום" (עמ' 35 לפרוטוקול, ש' 26-31) ולשאלת בית
 24 המשפט האם זו חתימה שלו בהסכם, כאמור לעיל, השיב: "כן, לא אחת. שימי לב כבוד שופטת.
 25 זו החתימה שלי כי זה נכתב בכתב ביד שמאל. ביד ימין אי אפשר לעשות החתימה הזו." ובהמשך:
 26 "עכשיו אני אומר שאני לא חתמתי לשלום בן-עטיה על מסמך כזה." (עמ' 36 לפרוטוקול, ש' 16-
 27 5).

28 כאשר נשאל התובע מדוע גרסה זו לא מופיעה בתצהירו, לא ניתן על ידו לכך הסבר מניח את הדעת
 29 (ר' עמ' 36 לפרוטוקול, ש' 26 – עמ' 37 ש' 13).

30 85. התובע אף לא הגיש חוות דעת לגבי טענתו כי החתימות "הושתלו" בהסכם ההלוואה. לא למותר
 31 לציין כי מדובר במספר חתימות והוצג בדיון מסמך המקור של הסכם ההלוואה.

32 86. בן עטיה העיד לגבי הנסיבות שהביאו לחתימה על הסכם ההלוואה. בהתאם לעדותו, לאחר שנחתם
 33 כתב ההתחייבות והתובע קיבל 50,000 דולר החליטו הצדדים כי לנוכח האופציה שניתנה לתובע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לרכוש את המניות חזרה בתוך שנה ומשיקולי מס, כי הסכום הכולל של 100,000 דולר שיקבל
2 התובע ייחשב כהלוואה ויעוגן בהסכם מתאים, קרי הסכם ההלוואה (סעיף 23 לתצהיר בן עטיה).
3 בחקירתו הנגדית, העיד בן עטיה כי הצורך בהסכם ההלוואה נוצר לאחר שהתובע חזר אליו ואמר
4 שהוא רוצה להחזיר את הכסף בעוד שנה: "ברגע שהוא חזר אלי ואמר לי שהוא רוצה להחזיר לי
5 את הכסף בעוד שנה, המסמך הזה למעשה לא פותר את הבעיה ואז עשינו מסמך הלוואה."
6 וכשנשאל איזו בעיה, השיב "של המניות מה זאת אומרת? הוא מכר לי מניות, אני צריך להעביר
7 את המניות האלה ממני וחצי לגלי משה ולעשות את כל הפרוצדורה. לא עשיתי את זה כי הוא
8 ביקש הלוואה ואפשרות להחזיר את זה אחרי שנה. אז אמרתי בין כה וכה [צ.ל. בין כה וכה – א.ר.ב.]
9 המניות אצלי בנאמנות, שיישאר. נשאר ככה וזה נשאר עד היום." (עמ' 78 לפרוטוקול, ש' 7-14,
10 ההדגשה הוספה – א.ר.ב.).
- 11 87. בהמשך חקירתו הנגדית, הסביר בן עטיה כי הסכם ההלוואה ביטל למעשה את ההתחייבות
12 שקדם לו (עמ' 79 לפרוטוקול, ש' 3-9) וכשנשאל מדוע היה צורך בביטול, השיב: "כי קיים מסמך
13 של הלוואה אי אפשר לחיות עם שני מסמכים... ברגע שהוא אמר לי אני רוצה את זה הלוואה
14 שינינו ועברנו למסמך של הלוואה... אני לא חיפשתי פה להרע לו או לעשות לו איזה משהו רע."
15 (עמ' 80 לפרוטוקול).
- 16 88. גם בוקר העיד בחקירתו הנגדית אודות הרציונל של העסקה, והסביר, בין היתר, כי העסקה הייתה
17 "מכר מותנה... שאם הוא היה מחזיר לנו את הכסף לא היינו מקבלים את המניות." (עמ' 63
18 לפרוטוקול, ההדגשה הוספה – א.ר.ב.).
- 19 89. גם לגבי הסכם ההלוואה, בו צוינו חברת דלתא פיתוח (במקום חברת שרוני אורנית) העיד בן עטיה
20 כי מדובר בטעות סופר וצריך היה לכתוב חברת שרוני אורנית (עמ' 81 לפרוטוקול, ש' 29 – עמ' 82,
21 ש' 2).
- 22 90. לנוכח כל האמור, שוכנעתי כי התובע חתם על הסכם ההלוואה.
- 23 האם קוימו תנאי הסכם ההלוואה בנוגע לרכישת המניות מהתובע?
- 24 91. כפי שיפורט להלן, אני סבורה כי על שאלה זו יש להשיב בשלילה ולמעשה, לא הוכח בפניי שמכירת
25 המניות הושלמה. למעשה די להפנות לעניין זה לעדותו של בן עטיה עצמו שאישר בחקירתו כי
26 המניות עדיין מוחזקות בידי בנאמנות: "אני לא העברתי אותם אני אומר עוד פעם. לא העברתי
27 את המניות. הם משועבדות אלי זה נכון אבל לא העברתי אותם. יש שטר משכון שם בהלוואה.
28 (עמ' 83 לפרוט' הדיון).
- 29 92. בסעיף 5 להסכם ההלוואה שכותרתו "התמורה", הוסכם כדלקמן:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 5.1" מבלי לגרוע מהתחייבות הלווה להשבת הלוואה כמפורט בסעיף 4 לעיל ובנוסף
2 להחזרתה למלווה, בתמורה להעמדת הלוואה יהיה המלווה זכאי לתמורה
3 כדלקמן (להלן: "התמורה"):
4 5.1.1 במידה וההלוואה תוחזר במלואה תוך תקופה של עד 12 חודשים מיום
5 העמדת הלוואה, יהיה המלווה זכאי לקבל סכום השווה ל-50% מסכום הלוואה,
6 דהיינו הלווה ישלם למלווה סכום כולל בשקלים השווה ל- \$150,000 (מאה
7 וחמישים אלף דולר ארה"ב).
8 5.2 מוסכם בין הצדדים כי התמורה תשולם במועד החזר הלוואה ובכל מקרה לא
9 יאוחר מ- 12 חודשים מיום העמדת הלוואה.
10 5.3 לא הוחזרה למלווה הלוואה במלואה ו/או לא שולמה לו מלוא התמורה,
11 בהתאם להוראות הסכם זה, בתוך 12 חודשים ממועד העמדת הלוואה, ישלם
12 המלווה ללווה סכום נוסף השווה בשקלים ל- \$15,000 (חמישה עשר אלף דולר
13 ארה"ב) בתמורה לכך יעברו מלוא זכויותיו ומניותיו של הלווה בחברה על שם
14 המלווה.
15 דהיינו, לא החזיר הלווה את הלוואה והתמורה במלואם (סה"כ \$150,000) בתוך
16 12 חודשים ממועד העמדת הלוואה, יעביר המלווה ללווה בנוסף לסכום הלוואה
17 בגובה \$100,000 (מאה אלף דולר ארה"ב) תוספת של \$15,000 (חמישה עשר אלף
18 דולר ארה"ב), ובסה"כ בתמורה ל- \$115,000 ירכוש את מלוא מניותיו וזכויותיו של
19 הלווה בחברה." (ההדגשות במקור – א.ר.ב).
- 20 93. כלומר, בתנאי הסכם הלוואה הוסכם, כי ככל והתובע לא יחזיר כעבור שנה את הכספים שהועברו
21 לו (100,000 דולר) בגין מכירת המניות, בתוספת של 50,000 דולר, אזי ישולם לו סך של 15,000
22 דולר נוספים ובתמורה לכך, יועברו לבן עטיה כל מניות וזכויות התובע בחברה.
- 23 94. אין טענה שהתובע החזיר לנתבעים את הכספים שהלוו לו, ואשר התובע הכחיש את קבלתם. יחד
24 עם זאת, בניגוד להוכחת חתימת התובע על כתב ההתחייבות ועל הסכם הלוואה, הגעתי לכלל
25 מסקנה כי הנתבעים לא הוכיחו בפניי ברמה הנדרשת, כי הם קיימו את כל תנאי הסכם הלוואה
26 באופן שהושלמה מכירת המניות מהתובע לבן עטיה. בכלל זאת לא הוכח בפניי, כי הנתבעים שילמו
27 לתובע את הסכום הנוסף של 15,000 דולר (בהתאם לסעיף 5.3 להסכם הלוואה),
- 28 95. בתצהירו (סעיף 24) העיד בן עטיה כי: "מר לוי לא החזיר אחרי שנה את הכספים ששילמנו לו בגין
29 מכירת המניות והוא קיבל את מלוא התמורה עבור המניות שלו, ולפיכך, שולמה לו כבר לפני כ-
30 15 שנים מלוא התמורה שנקבעה בהסכמים עליהם חתם והוא איבד את זכותו במניותיו והזכות
31 בהן עברה בהתאם לתנאי ההסכמים אלי ואני בעל המניות ומחזיק בהן עד היום באמצעות חברת
32 ש.ר. בבעלותי."
33 טענה זו נטענה בעלמא מבלי שבן עטיה ציין מפורשות כי שולמה יתרת התמורה בסך 15,000 דולר,
34 מבלי שפירט לגבי הנסיבות שבהן שולם סך נוסף של 15,000 דולר בחלוף שנה מחתימת הסכם
35 הלוואה וממילא הוא לא הציג אסמכתא ממשית לכך.
- 36 96. בן עטיה העיד לגבי פשר התוספת הנדרשת של 15 אלף דולר לרכישת המניות: "זה ברגע שהוא לא
37 רוצה לממש את החזר הלוואה, מגיע לו עוד 15000 דולר בשביל לגמור את העסקה. זה כל ה-

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 15000 דולר. " (ר' עמ' 80 לפרוטוקול).
2 לגבי עצם התשלום של 15,000 דולר נוספים נחקר בן עטיה והשיב כדלקמן:

3 "ש: או-קיי ושילמת לו 15000 דולר הנוספים?
4 ת: תראה, אני לא חייב לכושי [כך במקור, הכוונה לתובע – א.ר.ב.] שקל.
5 ש: לא ענית לי לשאלה. זו תשובה של כן ולא. אחרי זה תספר את כל הסיפור.
6
7 ת: שילמתי את כל הכסף שמגיע לכושי.
8 ש: שילמת 15000 דולר נוספים?
9 ת: שילמתי גם את ה-15 ושילמתי יותר מזה.
10 ש: יש לך אסמכתא ששילמת אותם?
11 ת: אין לי שום אסמכתא. " (עמ' 80 לפרוטוקול, ש'24-31, ההדגשות הוספו – א.ר.ב.).

12 97. הנתבעים טוענים כי התובע העיד כי הנתבע 3 לא חייב לו כסף ומפנים לעדותו בעמ' 52 לפרוט'
13 הדיון. אולם, כאשר קוראים את רצף השאלות בחקירה של התובע התמונה המתקבלת היא כי
14 התובע נשאל והשיב לגבי ההתחשבות בקשר לחברה ומכל מקום לא נשאל שם מפורשות לגבי
15 התשלום של 15,000 דולר.

16 כך בעדותו של התובע (ר' עמ' 51-52 לפרוט' הדיון):

17 עו"ד כהנוב: עכשיו תגיד לי אם אתה טוען שכל ההתחשבות וכל
18 הכספים חולקו ב-95 עד 2001,
19 לי לא חולק כלום.
20 רגע, וראינו שבדוחות שב2004 אין שום חברה החברות
21 בכלל לא פעילות. מה אתה רוצה מהלקוחות שלי, יש לך
22 עניינים היסטוריים מ-95 ל-2001 מול הנאמן הראשון
23 שלך, למה אתה, מה אתה רוצה מאיתנו?
24 תן לי לענות לך.
25 שלום חייב לך כסף,
26 רגע, שלום לא חייב לי כסף. הוא אף פעם לא היה חייב
27 לי. להפך, שלום נתן לי כסף כשאני רציתי ממנו. אמר לי
28 כושי קח. ואחר כך כששוקי שרון העביר אליו את הכסף
29 שמגיע לי משוקי שרון פרטי, זה לא קשור לחברה, אז
30 שלום לקח על עצמו להעביר אלי את הכסף הזה. זה עד
31 לפה.
32 אז שלום לא חייב לך כסף.
33 חכה, שלום אישית לא חייב לי. אבל מה שכן תקשיב עד
34 הסוף. אתה הרי עו"ד אתה תייצג אחרים. ברגע שיש
35 דלי וחבל אתה זורק לבאר החבל אחריו. אני הבנתי
36 שהמניות עוברות מ X ל Y כולל התוכן שלו. תפסיק כל
37 הזמן לבלבל. אין מניות לבד.
38 לפיכך, אינני סבורה כי יש להסיק מעדות זו כי בן עטיה שילם לתובע את מלוא הסך של 15,000
39 דולר לצורך השלמת העסקה.

40 98. מן הראוי לציין בהקשר זה, כי בוקר העיד שהוא העביר לבן עטיה את חלקו ב- 15,000 דולר
41 הנוספים, קרי 7,500 דולר ולדבריו, שלום בן עטיה "לקח גם ממני את החלק של ה7.5 שנשאר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 מהחלוקה של ה-215 שהוא נתן לו." (עמ' 61 לפרוטוקול) ובן עטיה אמר לו שהוא (בן עטיה) שילם
 2 לתובע (עמ' 61 לפרוטוקול, ש' 32-33). בהמשך העיד בוקר שהוא הפסיד את ה-57,500 דולר
 3 שהתובע קיבל ממנו (עמ' 64 לפרוטוקול, ש' 27). כלומר, בוקר העביר לתובע בנוסף ל-50 אלף דולר,
 4 גם עוד 7.5 אלף דולר (מחצית מתוך ה-15 אלף).

5 אולם בן עטיה לא התייחס בתצהירו ואף לא העיד לגבי קבלת סכום של 7,500 דולר מבוקר והאם
 6 סכום זה אכן הועבר לתובע בסופו של יום ועדות בוקר בהקשר זה הינה בגדר עדות שמועה, על כל
 7 המשתמע מכך.

8 99. בנוסף, בחקירתו הנגדית של בן עטיה הסתבר כי הלכה למעשה, בן עטיה לא העביר את המניות
 9 אליו, או לחברת ש.ר. והן נותרו בנאמנות אצלו.
 10 כך, בחקירתו הנגדית נשאל בן עטיה אודות העניין והשיב כדלקמן:

11 "ש: ...אתה אומר אחרי שנה הוא לא החזיר את הכסף שילמתי לו ובעצם המניות
 12 עברו אלי, זה מה שאתה אומר נכון?
 13 ת: נשאר אצלי אבל אני לא העברתי אותם. נשאר בנאמנות אצלי ואני אפילו לא
 14 הלכתי לממש את זה כי לא היה על מה. כלום בחברה החברה ריקה נגמרה.
 15 ש: כלומר המניות נשאר בנאמנות עד היום זה מה שאתה אומר?
 16 ת: כן עד היום בנאמנות.
 17 ש: אז לא עידכנת אף אחד על זה שהמניות עברו אליך?
 18 ת: הם לא עברו אלי,
 19 ש: לויקי אמרת שהם עברו אליך?
 20 ת: לא הם בנאמנות הם לא עברו אלי.
 21 ש: אבל מבחינתם הם עברו אליך זה מה שאתה טוען בתצהיר שלך.
 22 ת: אני לא העברתי אותם אני אומר עוד פעם. לא העברתי את המניות. הם
 23 משועבדות אלי זה נכון אבל לא העברתי אותם. יש שטר משכון שם בהלוואה" (עמ' 82
 24 לפרוטוקול, ש' 32 – עמ' 83, ש' 10 ההדגשות הוספו – א.ר.ב.).

25 100. ממילא, יש לקבל את טענת התובע כי הנתבעים לא הציגו מסמכים המעידים על העברת המניות
 26 מהתובע לחברת שרוני אורנית או לבן עטיה ובכלל זה, לא הציגו שטרות של העברת מניות, הודעה
 27 לרשם החברות או לכל גורם רשמי אחר על העברת מניות, או אישור של החברה על שינוי ברישום
 28 הבעלות במניות.

29 101. בנוסף, בהתאם לתנאי הסכם ההלוואה, המניות שועבדו לבן עטיה להבטחת החזר ההלוואה ובן
 30 עטיה הודה, כאמור, בחקירתו הנגדית כי המניות משועבדות אליו. התובע ציין בסיכומיו כי
 31 בהתאם לסעיף 17 לחוק המשכון, התשכ"ז-1967, מימוש המשכון או שעבוד ייעשה על פי צו של
 32 בית המשפט בהליך מתאים, כי הליך מסוג זה לא ננקט וכי התובע היה זכאי להתנגד ככל שהיה
 33 ננקט הליך כזה וכי אף לא הוגשה בתיק זה תביעה שכנגד. לא מצאתי כי ניתן על ידי הנתבעים
 34 מענה של ממש לטענות אלו. אני סבורה כי אכן אין מקום לדון בעניין זה במסגרת התובענה שבפני,
 35 המתבררת ביחס לסעדים שנתבעו בה על ידי התובע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-12-55465 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

102. לפיכך, מהתנהלות בן עטיה בזמן אמת ומשלא הוכח בפניי כי עסקת רכישת המניות הושלמה בהתאם לתנאי כתב ההתחייבות והסכם ההלוואה, המסקנה המתבקשת היא שהתובע לא מכר את המניות והן עדיין מוחזקות בנאמנות עבורו באמצעות חברת ש.ר, שבבעלות בן עטיה.
103. מעבר לנדרש אציין, כי אין באמור לעיל כדי לקבוע מסמרות בשאלה האם אותם הסכמים משנת 2005 עומדים בתנאי סעיף 13 לחוק הנאמנות. זאת, מאחר והצדדים לא טענו בפניי בעניין סעיף 13 ושעה שלנוכח המסקנות אליהן הגעתי כמפורט לעיל, לא נדרשתי לדון ולהכריע בשאלה זו.
- האם התובע זכאי לכך שהמניות המוחזקות בנאמנות יעברו על שמו?**
104. מסקנתי שונה בכל הנוגע לדרישת התובע שהמניות יועברו על שמו, מאחר ושוכנעתי כי התובע לא מילא את חלקו בהתאם לתנאי הסכם העברת הנאמנות, בכל הנוגע לנשיאה בהוצאות חברת שרוני אורנית, המהווה תנאי להעברת המניות על שמו.
105. כאמור בהסכם העברת הנאמנות משנת 2004:
8. הנהנה מתחייב לשפות את הנאמן הנכנס בגין כל נזק שיגרם לנאמן במישרין ו/או בעקיפין כתוצאה מהחזקת המניות הנ"ל.
9. הנהנה מתחייב להמציא לפי חלקו היחסי בחברת שרוני אורנית בע"מ את המימון הדרוש ו/או את הביטחונות הדרושים לצורך פעילות החברה כפי שתהיה מעת לעת.
10. המצאת הבטוחות ו/או השיפוי הנ"ל לפי העניין הינה תנאי להעברת המניות."
106. כלומר, כתנאי להעברת המניות, התובע (הנהנה) התחייב להמציא את המימון הדרוש לצורך פעילות חברת שרוני אורנית. הוכח בפניי, כי הגם שבמהלך השנים השתתפו יתר בעלי המניות בחברה בהוצאותיה השונות, התובע לא השתתף בכך.
107. בחקירתו הנגדית, הודה התובע כי במהלך השנים הוא לא השתתף בהוצאות החברה: "כי לא ידעתי מה ההוצאות" ובהמשך לכך הוסיף "כי לא היה צריך לשלם כי חייבים לי." (עמ' 41 לפרוטוקול, ש' 22 וש' 26-27).
108. בן עטיה הצהיר (סעיף 27 לתצהירו) כי במהלך 14 השנים עד להגשת התובענה, חלו התפתחויות בחברות שרוני אורנית ודלתא פיתוח שחייבו תשלומים משמעותיים של בעלי מניות והוצאות שונות שהתובע לא נשא בהן ובן עטיה וחברת ש.ר. בבעלותו שילמו את הוצאות וחובות החברות.
109. כך, בסוף שנת 2012, כמה שנים לאחר סיום הפרויקט, קרס קיר באורך 30 מטר שנבנה על ידי החברה הקבלנית מלבי פיתוח תעשיות והנדסה בע"מ (להלן: "חברת מלבי") שביצעה את הפרויקט וכתוצאה מכך, נגרם נזק לבניינים סמוכים, בעטיו הוגשה תביעה נגד שורת נתבעים, ביניהם חברת דלתא פיתוח ובעלי המניות בשרוני אורנית (שהיא, כאמור, חברת האם של דלתא פיתוח), חברת מלבי ועוד (ת.א. 13-02-35361 אנגל אילן ואח' נ' המועצה המקומית אורנית ואח').
- בן עטיה העיד (סעיף 29 לתצהירו) כי בהסדר גישור שנחתם בעקבות התביעה (נספח 4 לתצהיר בן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 עטיה), התחייבו בעלי המניות בחברת שרוני אורנית (המחזיקה, כאמור, בחברת דלתא פיתוח)
2 לשלם סכומי עתק ובעלי המניות – קרי, גיורא שפירא, יהושע שרון, בן עטיה וחברת ש.ר. שילמו
3 מאות אלפי שקלים בגין החובות של החברות. לתמיכה בטענה זו, הציג בן עטיה אסמכתאות
4 לתשלום בגין שכר הטרחה למשרד עורכי הדין גרוס אורעד ושות' עבור התגוננות מפני התביעה
5 (נספח 5 לתצהירו), אסמכתאות לתשלום מאות אלפי שקלים ששילמו בעלי המניות בהתאם
6 להסדר הגישור שנחתם כאמור (נספח 6 לתצהירו) ואסמכתא לתשלום לקבלן שתיקן את הקיר
7 שקרס (נספח 7 לתצהירו).
- 8 התובע אישר כי הוא לא שילם עבור הסדר הגישור באותה תביעה בגין קריסת הקיר (ר' עמ' 43
9 לפרוטוקול, ש' 36 – עמ' 44, ש' 2).
- 10 110. עוד העיד בן עטיה כי מעת לעת, משלמים בעלי המניות בחברת שרוני אורנית תשלומי אגרה לרשם
11 החברות (סעיף 30 ונספח 8 לתצהיר בן עטיה).
- 12 גיורא שפירא העיד בחקירתו הנגדית, כי כיום לחברת שרוני אורנית אין פעילות או הכנסות והיא
13 משלמת אגרה לרשם החברות, כאשר בעלי המניות מזרימים כספים לחברה בכל פעם שיש הוצאה.
14 לטענתו, החברה לא פורקה מאחר שחברת דלתא פיתוח הגישה את התביעה נגד המועצה והיה
15 צורך להותיר את החברה "פתוחה ולא סגורה" לתקופת התביעה, כולל ההליך בבית המשפט
16 העליון ומאחר ושרוני אורנית היא הבעלים של דלתא פיתוח, לא ניתן היה להותיר חברה ללא
17 בעלים (עמ' 115 לפרוטוקול, ש' 6 – עמ' 116, ש' 15).
- 18 111. כאמור ברקע הדברים, חברת דלתא פיתוח הגישה תביעה נגד מועצה מקומית אורנית בסך של כ-
19 10.5 מ"ח. לתמיכה בתשלומים בגין אותה תביעה, צירף בן עטיה לתצהירו אסמכתאות לתשלום
20 עבור חוות דעת מומחים (נספחים 9-10 לתצהירו); אסמכתא לתשלום לחברת דפוס עבור צילום
21 תכניות ומפרטים (נספח 11 לתצהירו); אסמכתאות לתשלום למומחה מטעם בית משפט (נספח 12
22 לתצהירו); הסכם שכר טרחה ואסמכתאות לתשלום לעורך דין מייצג (נספח 13 לתצהירו); תשלום
23 עבור הפקדת ערובה להוצאות (נספח 14 לתצהירו); ותשלום מחצית ראשונה של אגרת התביעה
24 (נספח 15 לתצהירו).
- 25 התובע הודה שהוא לא שילם שום תשלום בגין אותה תביעה שחברת שרוני אורנית הגישה נגד
26 המועצה המקומית ולטענתו, הוא לא היה צריך לשלם (ר' עמ' 44 לפרוטוקול, ש' 5-25).
- 27 לנוכח האמור, שוכנעתי כי הוצאות אותה תביעה מומנו על ידי בעלי המניות של חברת שרוני
28 אורנית והתובע לא נשא בהן.
- 29 112. עוד הצהיר בן עטיה, כי התובע לא שילם ולא ביקש לשלם בגין ההוצאות ששילמו במשך השנים,
30 עבור הוצאות שרוני אורנית ודלתא פיתוח, וכי למיטב הבנתו התובע אף לא היה בעל יכולת לשלם
31 את חלקו בהוצאות אלו (אסמכתא לעניין טענה זו צורפה כנספח 17 לתצהיר הנתבע 3).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

113. הגם שהתובע הסכים שעל פי הסכם העברת הנאמנות (סעיף 9) הוא התחייב להמציא לפי חלקו היחסי בחברת שרוני אורנית את המימון הדרוש לצורך פעילותה (סעיף 42 לסיכומי התובע), לשיטתו, טענות הנתבעים להוצאות עוסקות בחברת דלתא פיתוח, שהתובע לא התחייב לגביה בדבר וטענות בן עטיה הינן לכספים ששולמו באופן אישי על ידי הנתבעים 1-3 ולא מדובר בהוצאות של חברת שרוני אורנית.
114. אינני מקבלת את טענת התובע, וזאת מהטעמים הבאים:
- ראשית, הגם שהטענה לעניין אי השתתפות התובע בהוצאות בעלי המניות, נטענה בתגובת הנתבעים להמרצת הפתיחה, טענת התובע לא נטענה בתצהיר התובע ולפיכך, מהווה הרחבת חזית אסורה. מעבר לכך, הנתבעים 1 ו-3 אינם בעלי מניות בחברת דלתא פיתוח אלא חברת שרוני אורנית היא חברת האם של דלתא פיתוח. ובעניין קריסת הקיר, ובהתאם לתצהירו של בן עטיה הם נתבעו באופן אישי מכוח היותם בעלי מניות (בחברת שרוני אורנית, חברת האם של דלתא פיתוח) ושילמו בהסדר הגישור מתוקף היותם כאלה, כך שסביר להניח שלו התובע היה רשום כבעל מניות באותה חברה, גם הוא היה נתבע ונדרש לשלם.
- בנוסף, מעיון בדוחות שהגישו הנתבעים (ביום 7.1.2021) של החברות שרוני אורנית ודלתא פיתוח בגין השנים 2004-2018, עולה, בזהירות המתחייבת, כי החל משנת 2004, אין לחברת שרוני אורנית ולחברת דלתא פיתוח הכנסות משמעותיות מפרויקטים, או מפעילות עסקית (היו הכנסות מפסק דין כפי שאף צוין בתצהיר הנתבע 3). לפיכך, הטענה שבעלי המניות נאלצו לשאת בעצמם באותם תשלומים הגיונית ומתיישבת עם נסיבות העניין.
- מעבר לכך, טענת התובע שחלק מאותן הוצאות הן הוצאות של חברת דלתא פיתוח ולא של חברת שרוני אורנית ולכן, אין הוא נדרש להשתתף בהן, איננה עולה בקנה אחד עם דרישתו למתן חשבונות ומסמכים הן של חברת שרוני אורנית והן של דלתא פיתוח, מאחר והאחרונה "**כחברה שקיבלה את מלוא התקבולים בפרויקט הייתה הזרוע המבצעת של החברה** [שרוני אורנית – א.ר.ב.], **וכל הכספים שהתובע זכאי להם עברו דרכה**". (סיפת סעיף 47 לסיכומי התובע, ההדגשה הוספה – א.ר.ב.).
115. כמו כן, מעדויות הנתבעים עולה כי בין בעלי המניות הייתה הסכמה שכל אחד מהם נושא בחלקו היחסי בהוצאות שהחברה תאלץ לשלם. כך, בן עטיה נשאל בחקירתו הנגדית האם בין בעלי המניות של החברה הוסכם שכל פעם שהחברה תצטרך כסף, בעלי המניות ישלמו לפי חלקם היחסי והשיב "זה ברור מאליו בשביל מה צריך הסכם? ברור מאליו... אני אומר לך שוב פעם אני לא זוכר אם יש הסכם אבל כל שקל שהחברה הזו הוציאה כל אחד שילם את החלק היחסי שלו. כולל הסכם הנאמנות". (עמ' 93 לפרוטוקול, ש' 5-13) וכי הגם שחברת שרוני אורנית לא נתבעה באופן אישי באותה תביעה של קריסת הקיר, היא בעצם זו ששילמה מאחר ו"תבעו את דלתא פיתוח זה אותו דבר. זה חברת האם שיושבת מלמעלה על דלתא פיתוח". (עמ' 94 לפרוטוקול, ש' 14-15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 עדות זו נתמכה גם בעדותו של גיורא שפירא שהעיד בחקירתו הנגדית, כי הייתה הסכמה בין בעלי
2 מניות חברת שרוני אורנית, שכל אחד משתתף בחלקו וכלשונו: "יכול להיות שלא סיכמנו את זה
3 בכתב אבל זה היה מסוכסם בינינו בעל פה כשהקמנו את החברה. כל אחד משתתף בחלקו." (עמ'
4 117, ש' 17-18).

5 116. המסקנה העולה מן האמור היא כי בעלי המניות של שרוני אורנית נשאו בהוצאות החברה
6 בסכומים של מאות אלפי ₪ במהלך השנים שחלפו מאז נחתם הסכם העברת הנאמנות. אציין כי
7 מעבר לטענות התובע כי מדובר בהוצאות של חברת דלתא פתוח ולא של שרוני אורנית, לא נחקרו
8 הנתבעים על פרטי ההוצאות. יחד עם זאת, אציין, כי בנוגע להוצאה בגין ערבות בנקאית שהופקדה
9 במסגרת התביעה שהוגשה כנגד המועצה, ככל שהערבות הבנקאית הוחזרה, מובן שאין לראות בכך
10 משום הוצאה שיש להביא בחשבון במניין ההוצאות.

11 בהתאם להוראות סעיף 9 להסכם העברת הנאמנות, על התובע לשלם את חלקו בהוצאות אלו,
12 כתנאי להעברת המניות. משעה שלא עשה כן, אין מקום להיעתר לבקשתו למתן צו עשה המורה
13 על העברת המניות על שמו.

14 **האם התובע זכאי למתן חשבונות?**

15 117. בתביעתו עותר התובע למתן חשבונות מלאים של נתבעות 4-7 החל משנת 1996 עד למועד מתן הצו.
16 מאחר והגעתי למסקנה, כי התובע בעל מניות בחברת שרוני אורנית המוחזקות עבורו בנאמנות
17 התובע זכאי לקבל מהחברה את המסמכים אותם זכאי לקבל בעל מניות בהתאם להוראות חוק
18 החברות.

19 118. תביעה למתן חשבונות הינה עילת תביעה המתחדשת ונולדת מדי יום ביומו. לפיכך, ניתן לתבוע
20 מתן חשבונות, לתקופה של עד 7 השנים שקדמו להגשת התביעה (ר' ע"א 8713/11 צאיג ואח' נ'
21 חברת ע. לוזון נכסים והשקעות בע"מ ואח' (פורסם במאגרים, 20.8.17), בס' 32 לפסק דינו של כב'
22 הש' יי דנציגר; רע"א 4868/15 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מגי גלזר ואח' (פורסם במאגרים,
23 29.7.15), בסעיף 8).

24 119. לפיכך בכל הנוגע לחובה של חברה למסור דוחות הרי שיש ממש בטענת ההתיישנות המועלית על
25 ידי הנתבעים בהקשר זה. בהתאם לפסיקה, חובה זו כפופה, כאמור לעיל, לדיני ההתיישנות. לפיכך,
26 בכל הנוגע לתביעה למתן חשבונות כלפי החברות, הנתבעות 4-5, חובה זו מוגבלת לתקופה של 7
27 שנים עובר להגשת התביעה שבפני.

28 120. יחד עם זאת, התובע זכאי גם לקבלת דיווחים מהנאמן. אציין תחילה, כי אמנם הנתבע 3 טען כי
29 אין לחייבו אישית, שכן הנאמנות הועברה מהנתבע 2 לנתבעת 6. יחד עם זאת, מהתנהלות הצדדים
30 ובכלל זאת הנתבע 3 נראה כי יש מקום לחיובו באופן אישי בהקשר זה. כך למשל, הנתבע 3 ערך
31 את הסכם ההלוואה כהסכם הלוואה עם התובע כך שהנתבע 3 הוא בעצמו המלווה. למרות זאת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כאשר נשאל לגבי עדכון בוקר לגבי הסכם ההלוואה השיב כך: "לא משנה כי המניות נמצאות אצלי
2 ועשיתי את כל הנוסח הזה בגלל שהכל אצלי. אם לא, צריך ללכת להעביר את המניות לשעבד
3 אותם וכל הדברים. עכשיו זה היה אצלי אני אפילו לא שעבדתי אותם...נשארו אצלי אבל אני
4 לא העברתי אותם. נשארו בנאמנות אצלי ואני אפילו לא הלכתי לממש..." (כך בעמ' 82 לפרוט'
5 הדיון, ההדגשה הוספה – א.ר.ב.). זאת, הגם שכאמור המניות היה בנאמנות אצל הנתבעת 6.
- 6 באשר לטענת ההתיישנות, בהקשר לתביעה כנגד הנתבעים 3 ו-6 אני סבורה כי לא הוכח כי התביעה
7 כנגדם התיישנה, ככל שמדובר בחובת הנאמן למסירת דיווחים. זאת, בשים לב לכללים שפורטו
8 לעיל ביחס להתיישנות תביעות כנגד נאמן. לכן, עליהם לדאוג ליתן לתובע את החשבונות בנוגע
9 לנתבעות 4-5, במסגרת החובה ליתן דין וחשבון על ענייני הנאמנות (סעיף 7 לחוק הנאמנות). חובה
10 זו חלה החל ממועד העברת הנאמנות לנתבעת 6 בשנת 2004. אין מקום לחיוב הנתבעים 3 ו-6 ביחס
11 לתקופה שקדמה להעברת הנאמנות מהנתבע 2 לנתבעת 6 שכן בתקופה זו לא חלו עליה החובות
12 החלות על נאמן.
- 13 121. בכל הנוגע לתקופה שעד 2004 הנאמן היה הנתבע 2. בסעיף 3 להסכם העברת הנאמנות הצהיר
14 התובע, כי הוא מוותר על כל טענה או תביעה שהיו לו בגין אחזקת המניות או העברתן. כך הוצהר
15 גם בהסכם מיום 7.7.2004 (מוצג נ/1). התובע מציין בסיכומיו כי אין לראות בהסכמה זו משום
16 ויתור על זכויותיו לקבל דיווחים מהנתבע 2 כנאמן וכי חובה זו לא התיישנה.
- 17 אני מוצאת כי הנוסח של הויתור ברור. התובע ויתר בהסכם העברת הנאמנות על טענותיו או
18 תביעותיו כלפי הנתבע 2 ואני סבורה כי נכללת בכך גם כל טענה לעניין זכאותו לקבל מהנתבע 2
19 מסמכים או דיווחים ביחס לתקופה האמורה. כמו כן, משעה שהנאמנות של הנתבע 2 הסתיימה
20 בשנת 2004, לאחר שהתובע אף הגיש תביעה כנגד הנתבע 2 כנאמן, הרי שהחובה של הנאמן למסור
21 לו דיווחים חלה עד לסיום הנאמנות בשנת 2004. לכן ממילא תקופת התיישנות נמנית משנת 2004.
22 קבלת גישתו של התובע מובילה למסקנה כי גם לאחר שנאמן מסיים את תפקידו ונערך עמו הסכם
23 כי אין כלפיו טענות או תביעות, הוא חשוף לכך שתוגש כנגדו תביעה לקבל דיווחים בגין תקופת
24 הנאמנות בחלוף 14 שנים. אינני סבורה כי התובע הניח בסיס לגישתו זו. לפיכך, אני סבורה כי כל
25 תביעה בעניין זה התיישנה שנים רבות לפני שתביעה זו הוגשה בשנת 2018.
- 26 122. התובע מציין בסיכומיו כי הוסכם עמו שההתחשבות תעשה בסיום הפרויקט, ההתחשבות
27 שנעשתה בשנת 2004 היתה חלקית בלבד ולכן יש לו זכות לקבל עתה את החשבונות מאז תחילת
28 הפרויקט בשנת 1996. הנתבעים מציינים כי מדובר בטענה שהועלתה במהלך עדותו, וכי בתצהירו
29 ציין כי מאז 2004 הנתבעים נמנעים להעביר לו את חלקו.
- 30 מעיון בתצהירו של התובע עולה כי יש ממש בטענות הנתבעים. בסעיף 11 לתצהיר ציין כי: "**לקראת**
31 **סוף שנת 2004 נעשה ביני ובין המשיב 3 התחשבות ביחס לכספים המגיעים לי כבעלים של 30%**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 בחברה ונחתם מסמך על ידי מנהל החשבונות המאשר כי שולם לי בגין חלקי בחברה הסך של
 2 237,750 ₪ וכי נותרה לי יתרת זכות בסך 303,250 ₪. ובסעיף 13 הצהיר כי: "מאז 2004, למרות
 3 שמניותי עדיין מוחזקות בנאמנות בידי המשיבה 6, עושים המשיבים בחברה כבתוך שלהם מבלי
 4 להעביר לי את חלקי ברווחי החברה. מדובר במעשה רמיה והונאה בהיקף של מיליוני שקלים אשר
 5 הביאו אותי למצב כלכלי קשה ביותר..." ובסעיף 14 לתצהירו מצהיר התובע כי פנה למשיבים בשנת
 6 2018 על מנת שיעבירו לו את מניותיו וכי יעשה חשבון ביחס לכספים המגיעים. לפיכך, מגרסתו של
 7 התובע בתביעתו ובתצהירו עולה כי לטענתו העילה לקבלת יתרת הכספים שלטענתו הגיעו לו
 8 התגבשה בשנת 2004 ואין טענה להסכמה בדבר התחשבות שתערך בהמשך, שבגינה לא הגיש
 9 תביעה עד לשנת 2018.

10 בחקירתו הנגדית ניתנו על ידי התובע הסברים שונים מדוע לא הגיש תביעה קודם לכן. כך, בעמ'
 11 26 לאחר שהתייחס לאירועים משנת 2001:

12 "העד, מר לוי: רגע, דקה, אין לו זכות וסמכות להוריד לי מס הכנסה, ביטוח לאומי.
 13 הוא הוריד לי 55%. אין לו את הזכות הזו.
 14 עו"ד כהנוב: נניח, אבל זה היה ב-2001. למה לא הגשת תביעה מיד למחרת?
 15 העד, מר לוי: אני היה לי כסף? הייתי יכול להגיש תביעה" (ר' עמ' 26 לפרוט' הדיון
 16 שורה 1 ואילך).
 17

18 אמנם בהמשך עדותו בפני טען התובע כי לא נערכה התחשבות סופית (בקשר לפרויקט) וכי
 19 הנתבעים אמרו לו שעוד יתחשבו ואז יקבל את כל החומר והדוחות הכספיים. יחד עם זאת, כאשר
 20 התבקש לפרט בעניין זה העיד כי מדובר בדין ודברים שנגע לכך שאמורים לקבל תשלום בגין 36
 21 יחידות נוספות וכי יקבל את חלקו:

22 עו"ד כהנוב: בסדר הלאה. לא קיבלת וגם לא ביקשת לקבל חומר ודוחות
 23 כספיים של החברה נכון?
 24 העד, מר לוי: אמרו לי שייטנו בסוף הפרויקט יתנו את הכל מסודר. לא נתנו.
 25 עו"ד כהנוב: בסדר ולא ביקשת.
 26 העד, מר לוי: העלימו את זה. בטח שביקשתי וגם עו"ד ביקשה. אירית
 27 ינקוביץ ביקשה.
 28 עו"ד כהנוב: אתה ב-2018. אירית ינקוביץ' זה 2018. אני מדבר איתך על זמן
 29 אמת אז.
 30 העד, מר לוי: יש עוד פרויקט של 36 יחידות שאני ביצעתי את הפיתוח של זה,
 31 אמרו יהיה התחשבות.
 32 כב' הש' רבינוביץ-ברון: מר לוי, תן לי בבקשה את ציר הזמנים מ-2004 5
 33 שהעניינים הסתיימו ועד 2018 שהגשת את התביעה כי אני פשוט מדייקת את מה
 34 שעוה"ד שאל אותך מבחינת מתי, אתה אומר שאמרו לך שייטנו לך את הסיום של
 35 ההתחשבות נכון? וזה היה בסביבות 2004 5 אני מבינה נכון?
 36 העד, מר לוי: כן.
 37 כב' הש' רבינוביץ-ברון: ומאז מה קרה מבחינת שביקשת לא ביקשת. מה קרה?
 38 העד, מר לוי: כבוד השופטת יש עוד 36 יחידות ששלום כשדיבר איתי אומר לי
 39 כושי מה אתה דואג. יש 36 יחידות כשאנחנו נקבל את זה, חלק שלך שלישי. הוא
 40 כאילו אני הבנתי שתהיה התחשבות כללית, כשיהיה 36 יחידות עם מה שהיה,
 41 כשהוא כשאלתי יביא את כל החשבונות האמיתיים או שצריך להביא את מיל לעדות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 עו"ד כהנוב: אני מתנגד להרחבת חזית גבירתי. כל הסיפורים האלה לא היו
2 בתצהיר שלו. לא נמצאים בשום מקום. " (עמ' 38-39 לפרוטוקול).

3
4 בהמשך חקירתו הנגדית, חזר התובע על דברים אלו והסביר בלשונו:
5 "העד מר לוי: ושלום בן-עטיה אמר לי כושי ה-36 יחידות אנחנו מגישים לקחת
6 אותם. יש לך שם, נתחשבן. אמרתי אין בעיה שלום.
7 כב' השופטת רבינוביץ ברון: מתי הוא אמר לך את זה?
8 העד, מר לוי: לפני 4-5 שנים. שיגיד שלום שלא. " (עמ' 57 לפרוטוקול, ההדגשה
9 הוספה – א.ר.ב.).

10 לכן, מדובר בדין ודברים שלטענת התובע התקיים בינו לבין הנתבע 3 בשנים 2018 או 2017 ואין
11 בכך כדי לרפא את ההתיישנות שכבר חלה באותה עת, על טענותיו לכך שחייבים לו כספים מלפני
12 שנת 2004.

13
14 כך גם, אינני סבורה כי מדובר בטענה להסכמה להתחשבות כוללת אלא התובע טוען כי הנתבע 3
15 ציין בפניו כי ככל שיקבלו כספים נוספים בגין 36 היחידות הנוספות יקבל חלק בכך.

16 מעבר לכך, יש ממש בטענת הנתבעים כי מדובר בהרחבת חזית.

17 לפיכך, אינני סבורה כי התובע הוכיח כי יש להאריך את תקופת ההתיישנות.

18 **המסקנה העולה מן האמור היא כי התובע זכאי לקבלת חשבונות של הנתבעות 4-5 החל משנת**
19 **2004.**

20 123. אמנם, בהחלטה מיום 10.1.2021 נעתרתי לבקשת הנתבעים לצרף לראיות מטעמם את דוחות
21 הרווח וההפסד של הנתבעות 4-5 החל משנת 2004 ועד לשנת 2018, אולם התובע טוען כי מדובר
22 בדוחות חלקיים. אני מקבלת טענה זו של התובע.

23 124. בתביעה עתר התובע כי במסגרת מתן החשבונות יקבל גם פירוט של רווחים, דיבידנדים שמשכו
24 הנתבעים 1-3, מלוא הדוחות הכספיים שהועברו לרשויות המס ופירוט של העברות הכספיים בין
25 הנתבעות 4-5 לנתבעת 7. לנוכח האמור לעיל, אני מורה כי המסמכים הנוגעים לעניינים אלו יועברו
26 גם הם לתובע.

27 125. התובע עתר למתן חשבונות אודות חברות הנתבעות 6-7, אולם התובע אינו בעל מניות או נהנה
28 באותן חברות ולכן אין בידו זכות לקבל חשבונות של אותן חברות. התובע אמנם טען כי כספים
29 הוברחו מהנתבעות 4-5 באמצעות הנתבעות 6 ו-7, אולם טענות אלו שהועלו בתצהירו לא בוססו
30 בראיות כלשהן וממילא לא הוכחו. לכן, אינני סבורה כי התובע הוכיח כי הוא זכאי לקבל את
31 החשבונות של הנתבעות 6-7.

32 126. באשר לדרישת התובע להורות למשיבים ליתן מידע מלא על סכומי כסף שנוכו במקור מהתובע על
33 מנת להעבירם לרשויות המס, אולם, לא הועברו לרשויות ועומדים כחוב של התובע הצובר ריבית

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55465-12-18 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 וקנסות – המדובר בסכומים שלפי הנטען נוכח עוד לפני שנת 2004 ולכן כל תביעה בעניין זה
2 התיישנה. מעבר לכך, הגם שהתובע הצהיר (סעיף 12 לתצהירו) שהנתבעים 1-3 קיזזו מהכספים
3 המגיעים לו חובות לרשויות המיסים וכספים אלו לא שולמו לעולם, כך שחובותיו בהקשר זה עדיין
4 תלויים ועומדים, התובע לא הוכיח בפניי באסמכתאות מתאימות את החובות הנטענים בהקשר
5 זה. יחד עם זאת, לנוכח המפורט לעיל, אני מורה כי ככל שקיימים מסמכים המאחרים לשנת
6 2004 בעניין זה, הם יכללו במסמכים שיועברו לתובע.

תביעה מול הנתבע 2 – גיורא שפירא

8 127. לאחר עיון בעמדות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את התביעה מול שפירא. כאמור,
9 הוכח בפניי כי בהסכם מיום 7.7.2004 בין התובע לשפירא (מוצג נ/1, סעיף 3) ובהסכם העברת
10 הנאמנות (סעיף 3), ויתרו השניים באופן הדדי על תביעות האחד כלפי השני בגין אחזקת המניות
11 או העברתן. כמו כן, התביעה כנגדו התיישנה, כמפורט לעיל.

תביעה מול הנתבע 1 – יהושע שרון

13 128. לאחר עיון בעמדות הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את התביעה מול הנתבע 1. הנתבע 1 לא
14 היה נאמן לטובת התובע בשום שלב. הגם שהנתבעים טענו בתשובתם להמרצת הפתיחה כי אין
15 יריבות או עילה בין התובע לבין שרון, לא בוססה כל עילת תביעה אישית כנגדו. זאת ועוד, טענות
16 התובע כי עילת התביעה נגדו מבוססת על היותו דירקטור בחברות, נטענו לראשונה בסיכומיו
17 (סעיפים 48, 59) ולפיכך, מהוות הרחבת חזית אסורה ואף לא הוכחו כנדרש.

סוף דבר

19 129. לאור מכלול האמור לעיל, התביעה נגד הנתבעים 3, 4, 5, 6 מתקבלת בחלקה.

20 130. התביעה נגד הנתבעים 1, 2, 7 – נדחתה.

21 131. ניתן בזה צו הצהרתי לפיו הנתבעת 6 מחזיקה כנאמן עבור התובע ב-55 מניות רגילות של הנתבעת
22 4.

23 132. הנתבעים 3 ו-6, ביחד ולחוד, יעבירו לתובע את מלוא הדוחות הכספיים של הנתבעת 4 והנתבעת 5
24 משנת 2004 ואילך לרבות הנתונים הבאים: רווחים, דיבידנדים שמשכו הנתבעים 1-3, ומלוא
25 הדוחות הכספיים שהועברו לרשויות המס ופירוט של העברות הכספים, ככל שהיו, בין הנתבעות
26 4-5 לנתבעת 7, וכן מסמכים, משנת 2004 ואילך, ככל שקיימים, לעניין סכומים שנוכו במקור
27 מהתובע, על מנת להעבירם לרשויות המס. מובהר כי כל טענה להעדר קיום מסמכים או נתונים,
28 תתמך בתצהיר שיצורף למסמכים שיומצאו לתובע.

29 הנתבעות 4 ו-5 ישתפו פעולה, ככל שיידרש, באופן שיאפשר לנתבעים 3 ו-6 למלא חיוב זה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-12-55465 לוי נ' שרון ואח'

תיק חיצוני:

1 133. הנתבעות 4 ו-5, ביחד ולחוד עם הנתבעים 3 ו-6, יעבירו לידי התובע את הדוחות הכספיים שלהן
2 בגין 7 השנים שקדמו להגשת התביעה.

3 134. ניתן לתובע היתר לפיצול סעדים לתביעת נזקיו הכספיים שיתגלו, אם וכל שיתגלו, לאחר שהדוחות
4 הכספיים יועברו לרשותו.

5 135. התובע יישא בהוצאות הנתבע 2 בסך כולל של 15,000 ₪.

6 136. התובע ישא בהוצאות הנתבע 1, אשר התגונן יחד עם הנתבעים הנוספים, בסך כולל של 7,500 ₪. * **נאמן למקור** *

7 137. ביחס לשאר הנתבעים, משעה שהתביעה התקבלה אך בחלקה ולנוכח כל המפורט לעיל, מצאתי כי
8 נכון יהיה כי כל צד ישא בהוצאותיו, וכך אני מורה.

9 הדוחות והמסמכים יועברו לתובע עד ליום 15.10.24. כך גם ישולמו סכומי ההוצאות על ידי התובע
10 עד לאותו מועד. ככל שלא ישולמו סכומי ההוצאות במועד, ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק
11 מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

12
13 המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

14
15
16
17
18 ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ד, 11 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

19

איריס רבינוביץ ברון, שופטת

20
21